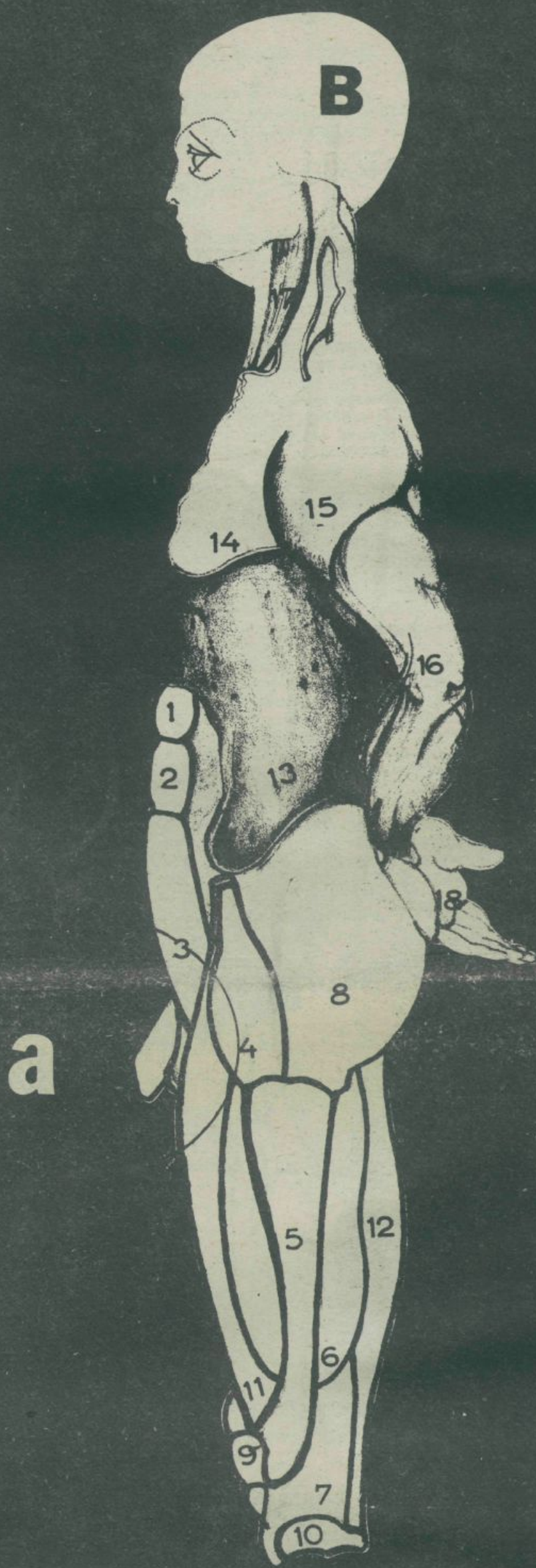

TRIBUNA

Uvodnik naj uvaja, vendar, pa uvodno zvodniški namen tega kratkega nagovora izostaja. Informativna številka Tribune hočeš nočeš združuje vrsto informacij v tisti obliki, za katero je moč reči, da je nedorečena. To so informacije, ki govore in svetijo nekaj, o čigar problematiki vsebini ne povemo več kot le to, da zahtevajo analizo in temeljitejši pristop. Zamej tovrstnih informacij vam ne more škodovati, prav tako pa tudi ne koristiti, v kolikor ne postanete vsaj pasivni spremljevalec problematizacije na straneh Tribune.

Ko vstopate v univerzitetni prostor, vas opaja kadilna vonjava obljubljenega, v ekstistenčni raj vodečega, učno vzgojnega procesa. O raju in rajskem pa naslednjič. Če bo vaš lagodno sproščeni vonj tu pa tam prebodel rezek vonj trohnobe, se ozrite proti cvetju, ki krasí vse sveto na oltarju univerzitetnega vzpenjanja. Neizprosni biokemijski zakoni povzročajo gnitje še tako lepega cvetečega kulisa. Ko se zaveste, zagledate, zaslišite in zavohate vse to, se vaše rajsko življenje neha že na tuzemskosti univerzitetnih tal.

Razredna pogojenost vam ne bo pustila spati in položaja golega reprodukcijskega orodja se ne otrešete zlahka. Konec koncev vam ne bo pomagala niti zavest o tem, da ste orodje, če temu ne bo sledila organizirana akcija. Subjektivne sile čakajo na vas, da nenehno presegajo svojo in vašo pogojenost.

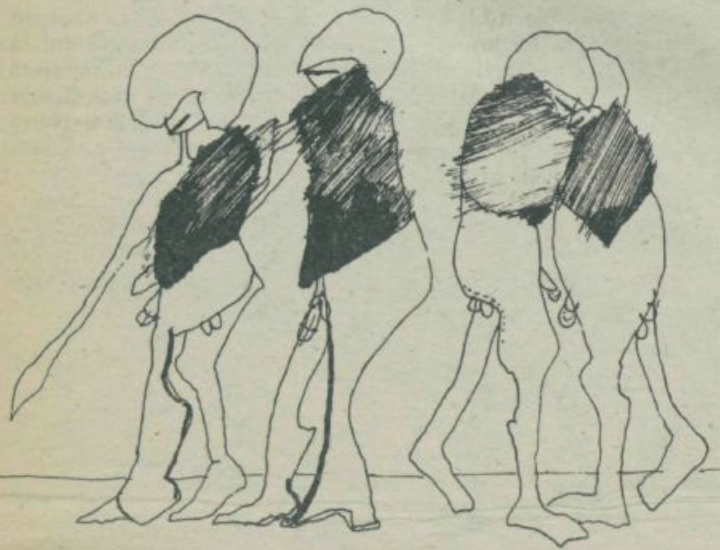
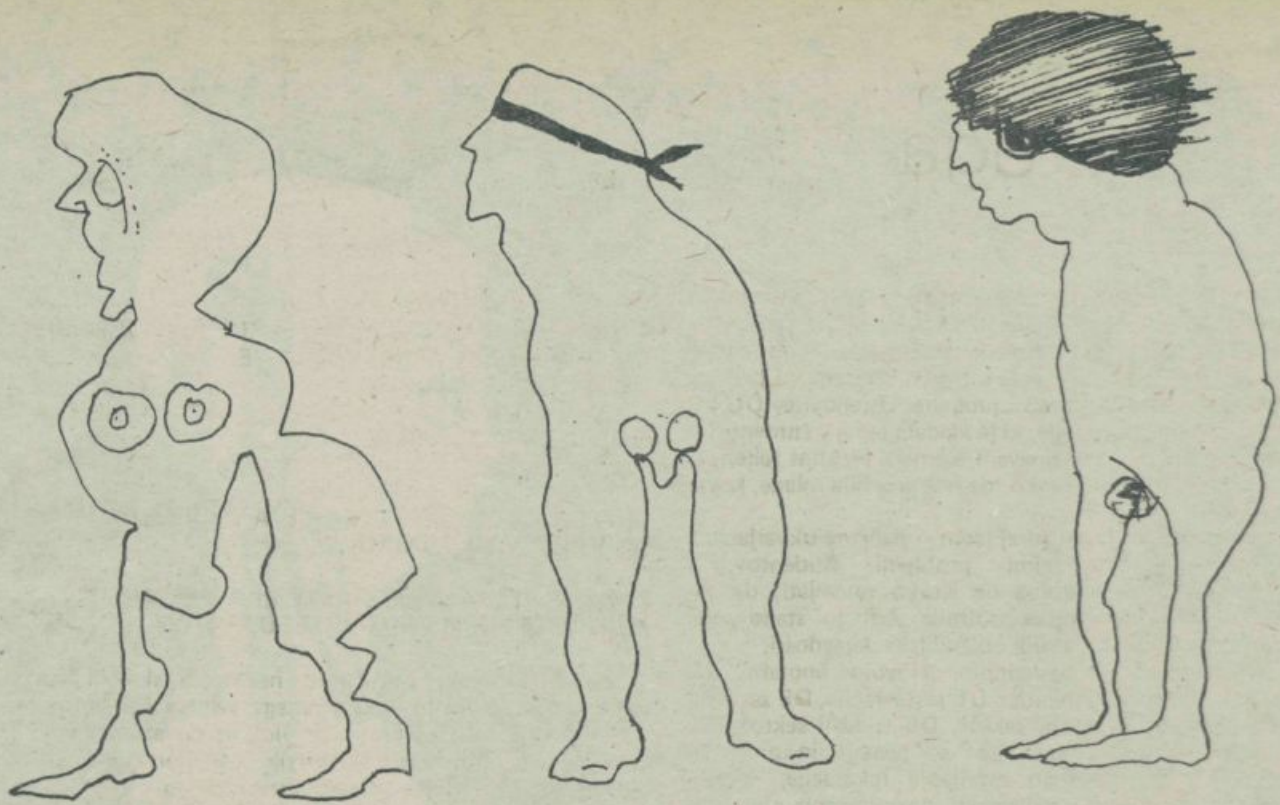
Sem ter tja se redkim prostovoljcem posreči prebiti v sfere delegatskega samoupravnega sistema in tu zavegetira v drugačnih klimatskih pogojih.

Proti vsem pojavnim oblikam, subjektom „bio“ politično-ekonomske trohnobe pozivamo vse študente, profesorje in delavce ljubljanske Univerze, da tvorno stopijo na pozicije avantgarde, ki jo potrebujemo.

Nadaljnji teksti v Tribuni bodo odvrgli plašč prispele, ki odeva ta „uvodnik“, in ponovimo že tokrat ponovljeno:

„Najbolj izgubljena je tista bitka, ki se nikoli ni začela.“

za uredništvo m.m.

Štipendije, toda kakšne?

Prva številka Tribune, ki je sicer namenjena brucem, prinaša tokrat novice za polovico študentov:

POVIŠALE SO SE ŠTIPENDIJE!

Strokovna služba za štipendiranje pri Zvezi skupnosti za zaposlovanje SR Slovenije tako utemeljuje valorizacijo kadrovskih štipendij iz združenih sredstev:

VSTAVEK

To je novica, h kateri bomo tokrat dodali le, da je prav, če si natančno ogledate izračune, da vam ne bi izplačali morda manj, kot vam gre. V takem primeru, pa tudi v primeru kakršnegakoli zapleta ali nejasnosti, se obrnite na UK ZSMS Ljubljana, na Trgu osvoboditve 1/II.

Štipendije so povišane, celo nekoliko nad pričakovanim odstotkom. Začetno navdušenje, ki je danes ob tem, da dobiš denar, popolnoma razumljivo, bomo v naslednjih številkah Tribune, ko se bomo štipendiranja in vseh drugih odnosov v vzgojno-izobraževalnem sistemu temeljiteje lotili, morali skaliti. Do tedaj se veselite!

VALORIZACIJA KADROVSKIH ŠTIPENDIJ IN ŠTIPENDIJ IZ ZDRUŽENIH SREDSTEV ZA ŠOLSKO LETO 1981/82

Po pooblastilu dosedanje Skupne komisije podpisnic samoupravnega sporazuma o štipendiranju na ravni republike je strokovna služba pripravila predlog valorizacije štipendij za šolsko leto 1981/82:

Valorizacija kadrovskih štipendij

V skladu z 11. členom samoupravnih sporazumov o štipendiranju v občinah se praviloma uskladi višina kadrovske štipendije z gibanji osebnih dohodkov, zaposlenih v SR Sloveniji, vsako šolsko leto (po starem sporazumu s koledarskim letom).

Glede na to, da so veljali do 24. 3. 1981 stari samoupravni sporazumi o štipendiranju, ki so določali valorizacijo z začetkom koledarskega leta, je bil dne 24. 3. 1981 na seji Skupne komisije podpisnic samoupravnega sporazuma o štipendiranju sprejet sklep o valorizaciji štipendij od 1. 1. 1981 dalje, in sicer za 18,6 % (vrednost točke 3,86 dinarjev). Zaradi prehoda na valorizacijo z začetkom šolskega leta pa je komisija ocenila, da bo potrebno uskladiti s 1. 9. 1981 kadrovske štipendije s porastom osebnih dohodkov v prvih šestih mesecih leta 1981, ker bi se sicer kadrovske štipendije ne valorizirale do 1. 9. 1982 (18 mesecev).

Po podatkih Zavoda SR Slovenije za statistiko znaša povprečni osebni dohodek v SR Sloveniji od 1. 1. 1981 do 30. 6. 1981 10.521 dinarjev, povprečje v letu 1980 pa je bilo 8.767 dinarjev, povečanje je torej v primerjavi z letom 1980 20 %.

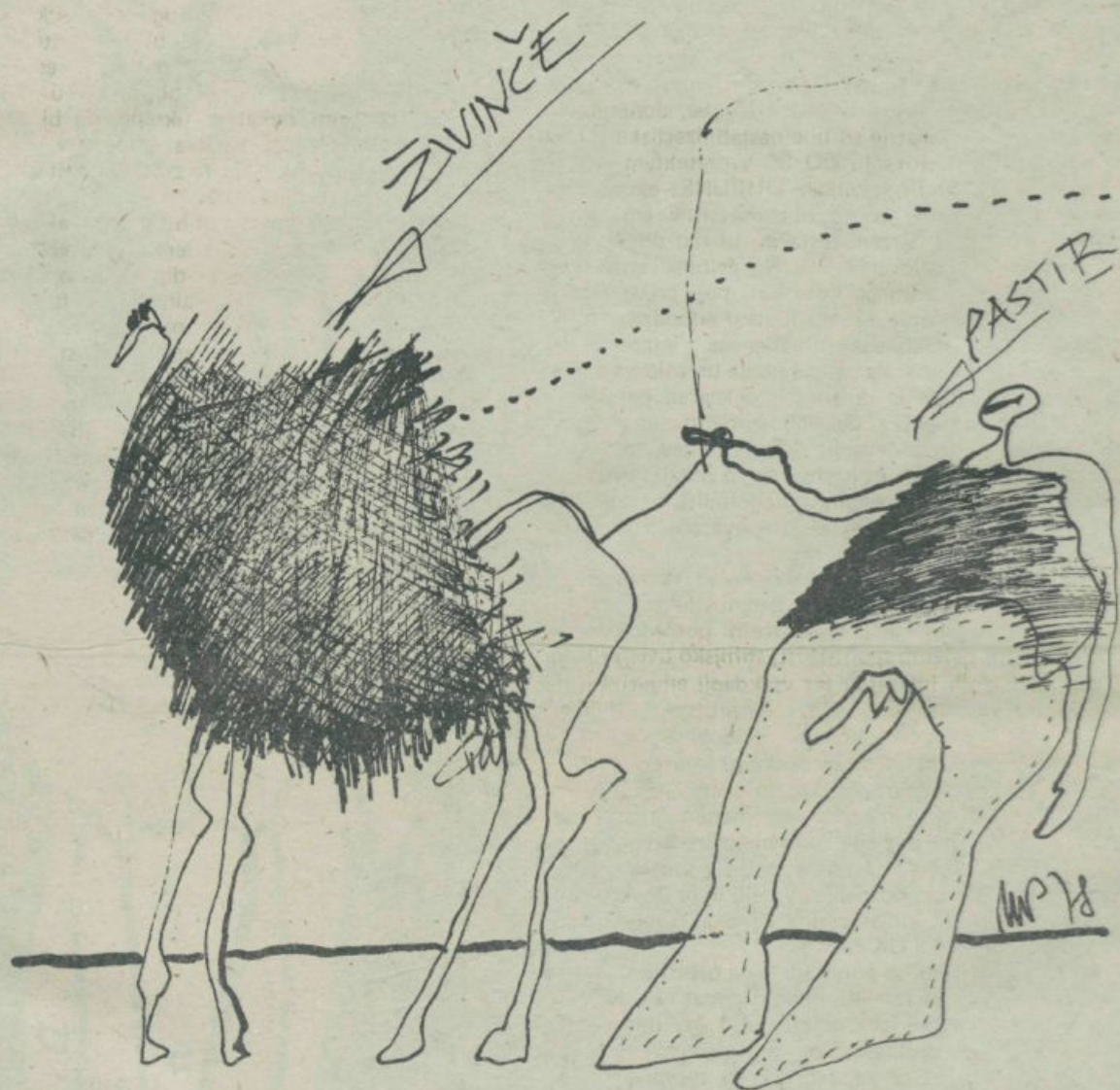
Vrednost točke za kadrovske štipendije, ki je sedaj 3,86 din, se poveča za 20 %, kar pomeni, da bi bila nova vrednost točke 4,63 dinarjev.

Veljavnost vrednosti točke se računa od 1. 9. 1981 dalje.

Valorizacija štipendij iz združenih sredstev

Samoupravni sporazumi o štipendiranju določajo, da se štipendije iz združenih sredstev za vsako šolsko leto usklajujejo z uradno ugotovljeno višino porasta življenjskih stroškov v SR Sloveniji in osebnih dohodkov, vendar največ do višine 55 % povprečnega mesečnega osebnega dohodka v SR Sloveniji.

Ker so se povprečni osebni dohodki zaposlenih v SR Sloveniji v prvih šestih mesecih leta 1981 povečali za 20 %, življenjski stroški pa narasli za 35,9 %, ocenjujmo, da je sprejemljiva valorizacija štipendij iz združenih sredstev za 30,6 % (55 % povprečnega osebnega dohodka, ugotovljenega za prvih šest mesecev 1981 znaša 5.786 din, kar je glede na sedanjih 55 % (4.430 din) 30,6 % povečanje).

Štipendije iz združenih sredstev (najvišje) bi po navedenem predlogu valorizacije za 30,6 % znašale od 1. 9. 1981 dalje:

1. za bivanje doma, v kraju šolanja
 - a) študenti 3.156 din (osn.)
 - b) učenci 2.630 din
2. za vozače:
 - a) študenti — 1. osnova 3.156 din
 2. za vožnjo največ 2.315 5.471 din
 - b) učenci — 1. osnova 2.630 din
 2. za vožnjo največ 2.315 4.945 din
3. za bivanje izven kraja stalnega bivanja (dijaški ali štud. domovi, privatno)
 - a) študenti 5.786 din (osn. + dod.)
 - b) učenci 5.260 din (osn. + dod.)
4. dodatki za uspešnost:
 - a) učenci — prav dober uspeh (5 % od 10.521 din) 526 din
 - odličen uspeh — 10 % od 10.521 din) 1.052 din
 - b) študenti — oc. 8,0 — 8,6 — 5 % 526 din
 - oc. 8,7 do 10, — 10 % 1.052 din

Ljubljana, 4/9—1981 (datum predloga)

Status quo Študentskega centra?

V Ljubljani vegetira delovna organizacija s firmo Študentski center, s sedežem v Ljubljani, Cesta 27. aprila št. 31. Zgodovina pravi, da sta ustanovitelja zgoraj navedene delovne organizacije (v nadaljnjem besedilu DO ŠC) Univerza Edvarda Kardelja v Ljubljani in Univerzitetna konferenca ZSMS Ljubljana. Ustanovitev DO ŠC je bila potrebna zaradi t.i. anarhije, ki je vladala tedaj v študentskih domovih, vendar pa je bil, kot ponavadi, kasnejši rezultat željenega manjši od pričakovanega. Je že tako, da ima anarhija mlade, kadar demokracija ponori.

Cilj ustanovitve DO ŠC je bil torej jasen — načrtno ukvarjanje z družbeno-ekonomskimi, socialnimi problemi študentov, s študentskim standardom. Ni treba na široko omenjati, da gre predvsem za primarne življenjske potrebe, kot so stanovanje, prehrana, štipendija, nenazadnje tudi občudijske dejavnosti.

Danes je ŠC enotna DO z naslednjimi delovnimi enotami: DE dom s študentskim taborom Ankaran, DE restavracija, DE servisna dejavnost, DE analitsko finančni sektor, DE splošni sektor, DE občudijske dejavnosti. Dejavnosti, kot so bivanje in prehrana študentov VOZD, ustvarjanje in razvijanje rekreacije, športa, kulture ter drugih občudijskih dejavnosti, posredovanje občasnih in začasnih del študentom, oskrbovanje in vzdrževanje objektov zavoda idr., spadajo med dejavnosti posebnega družbenega interesa, ki omogočajo zadovoljevanje specifičnih potreb študentov. Jasno je, da igra ŠC pomembno vlogo, saj je eden od elementov celotne univerzitetne strukture, ki služi zadovoljevanju najnujnejših potreb manj privilegiranih študentov. V dveh letih delovanja DO ŠC je večkrat prihajalo do nesoglasij, antagonizmov, ki so porajali napetosti med subjekti in objekti, vključenimi v delovanje DO ŠC.

ŠC je med drugim utrpel velike finančne izgube, dohodkovni odnosi so bili neurejeni, kalkulacije so bile nestabilizacijske itd. O ekonomskem položaju in poslovanju DO ŠC v preteklem letu je bilo dosti napisanega v lanskih številkah TRIBUNE: ekonomski položaj in poslovanje za letos bomo obravnavali v eni izmed naslednjih števil. V tem sestavku bi rad dodal novo kvaliteto pri problematiki delovanja ŠC. Na celotno stvar sem gledal iz malce drugačnega zornega kota kot moji predhodniki, čeprav gre vseskozi za razmišljanje, ki temelji na predhodnih.

Zaradi zagotavljanja posebnega družbenega interesa pri opravljanju dejavnosti ŠC, bi morala ustanovitelja uresničevati med drugimi tudi naslednje pravice in dolžnosti: delegirati delegate v svet ŠC in preko njih, skupaj z delavci, študenti ter drugimi uporabniki, sodelovati o uresničevanju skupnih ciljev, temeljnih pogojih za pridobivanje dohodka in poslovanja, o cenah storitev, o namenu uporabe sredstev, o razvojnih programih, o razširjeni reprodukciji in o drugih vprašanih, ki so povezani z osnovno dejavnostjo ŠC.

V organu upravljanja ŠC morajo enakopravno sodelovati in sodelovati delegati delavcev, študentov in ustanoviteljev!! Ravno tu, pa poleg vseh bolj ali manj relevantnih pomanjkljivosti, prihaja do delovnega sistema spontanost, stihijsko uveljavljanje in konfrontiranje parcialnih interesov ter vsakdanji empirizem ne morejo zamenjati organizirane sile, nasprotno, porajajo nestabilnost, s tem pa demokracija pridobiva elemente „debilnosti“. Tehnobiokratski in drugi podobni konservativni in reakcionarni pritiski povzročajo, da se določeni parcialni in družbeni interesi politizirajo in tako spremenijo v sredstvo političnega boja za določene pozicije, postanejo sredstvo boja za ekonomsko in politično oblast. Ravno to pa je v preteklosti bil eden izmed glavnih vzrokov za „škripanje“ v delu in poslovanju ŠC. Zato je potrebna stalna, organizirana akcija subjektivnih, socialističnih sil, med njimi tudi UK ZSMS.

Žal problemi ostajajo, rešeni so ponavadi le na papirju, ljudje pa odhajajo oz. došturajo ter se izselijo. Pridejo zopet novi bruci in brucke, ki jih težnje po materialni zadovoljitvi oz. minimalnih potrebah odvržejo od problematike in udejstvovanja v samoupravnih organih ŠC. Gre za zaprt krog diskontinuitete, katere tudi UK ZSMS ni mogla preprečiti, ker je odpovedala pri konkretnih problemih, kjer se ni opredelila ter okrepila svojih pozicij med študenti.

Če vam bo uspelo (namenjeno brucem, bruckam) pristati v ŠC, ki mimogrede premore okoli 3400 ležišč (neuradni podatek), boste spoznali, kaj so to čajne kuhinje ali nekaj temu podobnega, kje je menza (tam, kjer je uprava), preden pa boste dobili odločbo za bivanje, bo morala vaša prošnja (je verjetno že šla) preko komisije oz. referenta za stanovanjska vprašanja, kjer se bo odločala vaša nadaljnja usoda. Vse pa je seveda odvisno od pogojev, ki jih izpolnjujeta oz. ne izpolnjujeta, ter od prostih ležišč. Tako kot se je težko vseliti, tako se je tudi težko izseliti. Gre za primere, ko se zavlada izselitev tistega, ki ne izpolnjuje razpisnih pogojev, pa je tako avtomatično mesto, ki bi moralo biti prazno, še zmeraj polno. Pa sedaj avtomatično ne obtožujem prizadetega, ker je treba takega posameznika gledati v celotnem kontekstu družbeno-ekonomskega položaja študirajočih (manj privilegiranih) v Ljubljani, istočasno pa tudi spremljati uresničevanje srednjeročnega plana o graditvi študentskih domov do leta 1985, ko naj bi bila Ljubljana bogatejša za 1200 ležišč.

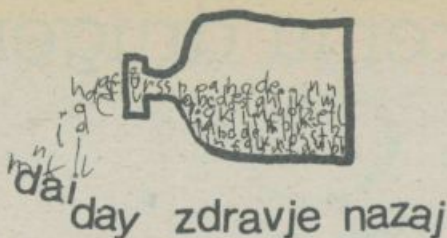
Letos bo interes za sprejem v domove še večji kakor lansko leto, saj pride študirat tudi prva generacija brucov, ki se je vrnila oz. se vrača s služenja vojaškega roka. Če slučajno niste bili sprejeti v študentski dom, imate možnost, da se pritožite, če pa bo vaš poskus kljub temu ostal neuspešen, ne krivite komisije, saj le-ta ne more odpraviti pomanjkanja ležišč, položaj lahko omili le s tem, da prednost socialno bolj ogroženim.

V okviru ŠC deluje tudi Študentski servis (DE), ki ga boste slej ali prej spoznali povsem od blizu, saj omogoča nam, „bogatim“ študentom, dvig standarda. Potreben pa je tudi ŠC, saj se ostanek, oz. delež dohodka, ki ga DE ŠS ustvari, uporablja za financiranje DO ŠC. (Več o DE, ki delujejo v sklopu ŠC kdaj drugič).

Problemi, ki so se pojavljali v preteklih letih v Študentskem naselju, pozneje ŠC, so posledica nepripravljenosti subjektivnih sil znotraj ŠC; zaostreni pogoji gospodarjenja so razgalili nepripravljenost samoupravnih organov in DPO za reševanje (ne papirnatih) konkretnih nalog. Tudi letos bodo razmere postavljale pred vse v ŠC, tudi bruce in brucke, nove naloge in odgovornosti. Problematika ŠC se, kot sem že navedel, neposredno veže predvsem na širši sklop celotne socialno-ekonomske problematike študentov (stanovanjska problematika, štipendije, prehrana).

Dolgoročna naloga ŠC ostaja še naprej ureditev samoupravnega in ekonomskega položaja ŠC v družbi s svobodno menjavo dela; na tej podlagi se mora spremeniti in konkretizirati vse samoupravne akte ŠC; urediti odnose v ŠC tako, da se bo uveljavilo samoupravno odločanje.

I.G.

SKUPNA STROKOVNA SLUŽBA
SAMOUPRAVNIH INTERESNIH SKUPNOSTI ZDRAVSTVA
IN SOCIALNEGA VARSTVA SLOVENIJE
LJUBLJANA, Kidričeva 5

Številka: 19-26/12/81/2
Datum: 23. 7. 1981

UNIVERZI EDVARDA KARDELJA V LJUBLJANI
UNIVERZI V MARIBORU

ZADEVA: IZVAJANJE SAMOUPRAVNEGA SPORAZUMA O
ZDRAVSTVENEM VARSTVU ŠTUDENTOV

V SR Sloveniji smo pred nedavnim sklenili samoupravni sporazum o izvajanju zdravstvenega varstva študentov ter s tem uredili medsebojne odnose, pravice in obveznosti vseh nosilcev nalog na tem področju. S sklenitvijo tega sporazuma in z ukinitvijo Sklada za zdravstveno varstvo študentov so ustvarjene sistemske podlage za dosledno vključevanje problematike zdravstvenega varstva študentov v delovanje samoupravnih interesnih skupnosti na področju zdravstva. Pri tem so vsi udeleženci sklenjenega samoupravnega sporazuma ugotovili, da imajo pri urejanju tega področja pomembno vlogo tudi delavci obeh slovenskih univerz, ki bi naj uresničevali predvsem naloge iz 2. točke 4. člena sporazuma.

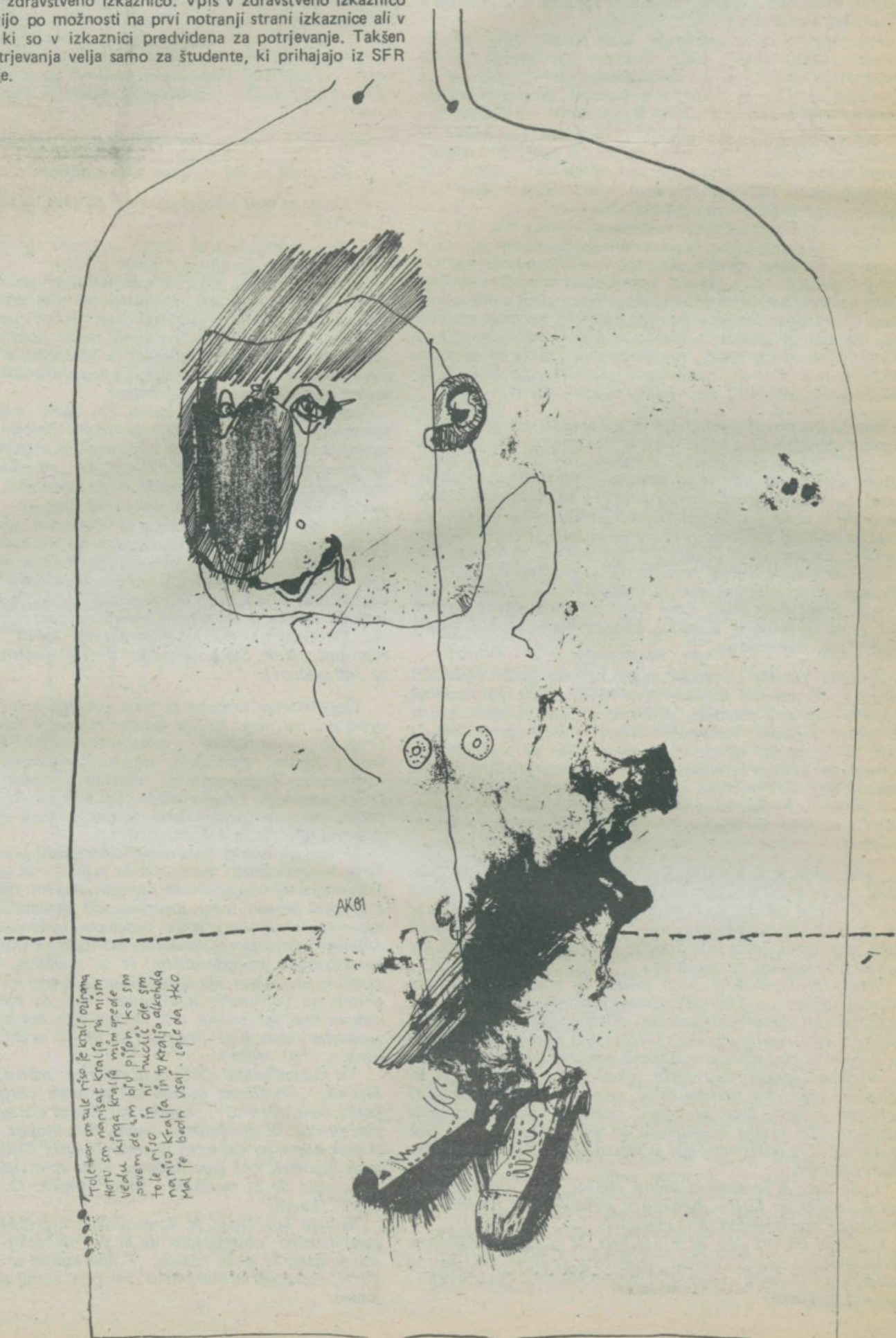
Prav v zvezi s temi nalogami bi ob upoštevanju samoupravnega sporazuma o postopkih in načinu uresničevanja pravic do zdravstvenega varstva morali ob pričetku novega šolskega leta 1981/82 podvzeti nekatere ukrepe, da bi zagotovili nemoteno izvajanje zdravstvenega varstva študentov. Zato predlagamo, da delavci obeh slovenskih univerz ob vpisu študentov v novo šolsko leto ali semester ravnajo tako:

1. Delavci tajništva posameznih fakultet, akademij in višjih šol naj študentom, ki se v letošnjem letu prvič vpisujejo, vtisnejo (s pečatom) ali vpišejo in potrdijo v zdravstveno izkaznico, ki jo je študent imel že doslej „študent ... fakultete v šolskem letu 1981/82“. Zaradi tega naj obvestijo vse kandidate posameznih šol, da ob vpisu prinesejo s seboj zdravstveno izkaznico, s katero razpolagajo. Takšno overitev statusa študenta lahko pri zamudnikih opravijo tudi pozneje, vendar tako, da prevzamejo vso odgovornost za navedbe, ki jih glede statusa študenta vnesejo v zdravstveno izkaznico. Vpis v zdravstveno izkaznico naj opravijo po možnosti na prvi notranji strani izkaznice ali v okencih, ki so v izkaznici predvidena za potrjevanje. Takšen način potrjevanja velja samo za študente, ki prihajajo iz SFR Jugoslavije.

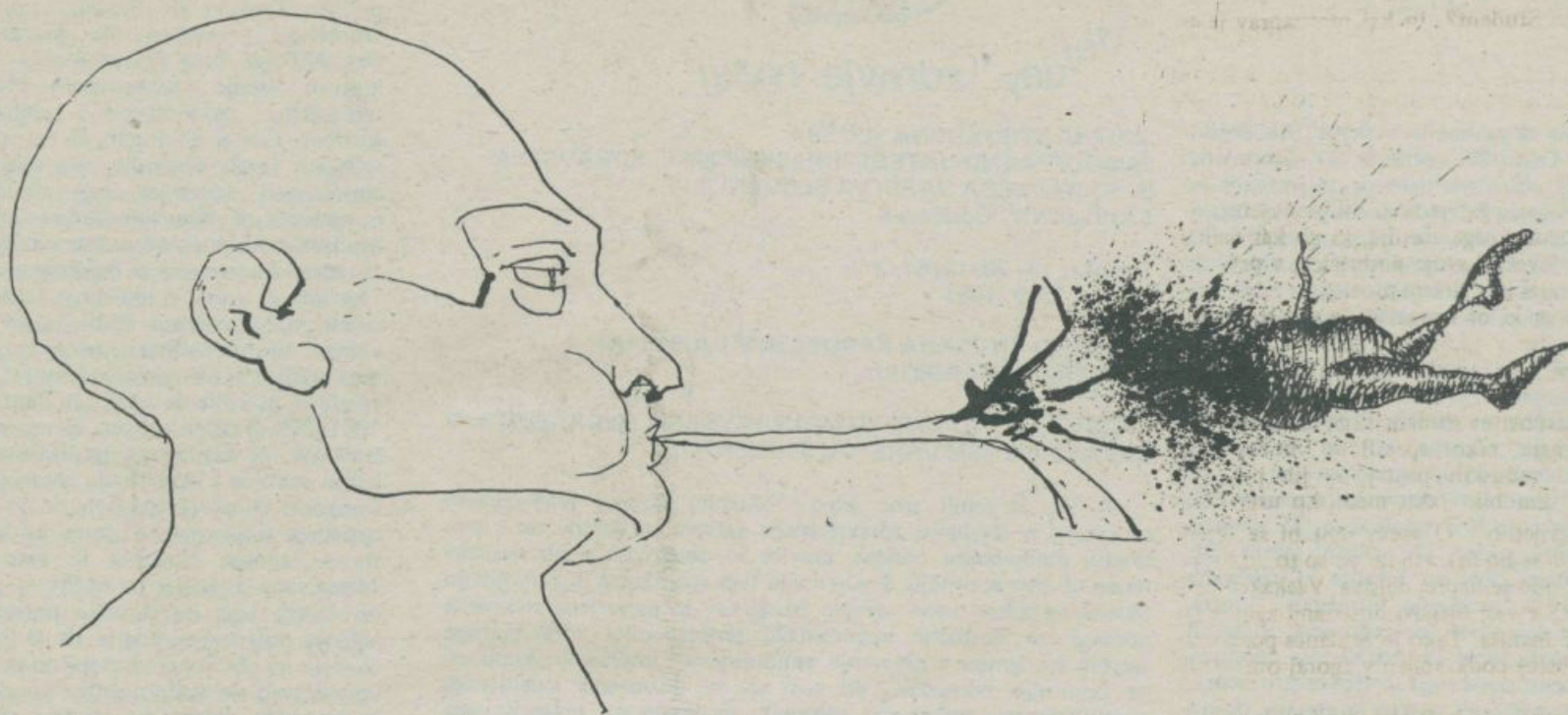
- Študentom iz tujine oziroma zamejstva bi morali dati le navodila, da si uredijo zdravstveno varstvo skladno z opredelitvami iz 3. člena samoupravnega sporazuma o izvajanju zdravstvenega varstva študentov. To se v glavnem nanaša na novince, ki bi jih morali seznaniti, da jim na podlagi predhodne prijave Zavoda SR Slovenije za mednarodno znanstveno, tehnično, prosvetno in kulturno sodelovanje oziroma Republiškega komiteja za vzgojo in izobraževanje in telesno kulturo izdajo zdravstveno izkaznico strokovne službe občinskih zdravstvenih skupnosti Ljubljana—Center, Maribor—Center ali drugih, če se usposabljaajo pri organizacijah s sedežem izven območja teh dveh mest. Pri teh, ki bodo zdravstveno izkaznico šele prejeli, ni potrebno nobeno potrjevanje ali vpisovanje statusa s strani univerz.
- Študentje, ki imajo zdravstvene izkaznice izdane s strani Sklada za zdravstveno varstvo študentov, zadržijo le-te tudi vnaprej. Tem bi ob vpisu v naslednje šolsko leto prav tako vpisali in overili status rednega študenta na dosedanjih izkaznicah. Na vidnem mestu oziroma na način kot je predvideno pri prvi točki tega gradiva bi naj tajništva fakultet, akademij oziroma višjih šol vnesla in potrdila podatek „študent ... fakultete v šolskem letu 1981/82“. Takšen pristop bi naj veljal tudi za zamudnike ali študente, ki status rednega študenta pridobijo naknadno med letom oziroma z izpolnitvijo predpisanih pogojev.
- Opozoriti bi morali študente, ki ne bi izpolnili pogojev za vpis v naslednje šolsko leto oziroma ne bodo izpolnjevali pogojev za status rednega študenta in zato ne bodo imeli overjene zdravstvene izkaznice na način, ki ga predlagamo v tem dopisu, da zaradi tega ne izgubijo pravic do zdravstvenih storitev. Njihova dolžnost bi bila le, da se (neposredno ali prek svojcev) obrnejo na občinsko zdravstveno skupnost, v kateri imajo status upravičenca do zdravstvenega varstva, da jim za čas pavziranja in ponovne pridobitve statusa rednega študenta vpišejo in potrdijo v izkaznico le besedico „občan“.
- Ob potrjevanju izkaznic naj bi delavci obeh univerz tudi preverili, če vsebuje potrebne podatke glede občinske zdravstvene skupnosti, ki je plačnik zdravstvenih storitev za študenta, da so razvidni šifra občinske zdravstvene skupnosti, v kateri študent uveljavlja pravice, ter podatki o družinskem članu (starši, zakonec itd.), po katerem ima status upravičenca do zdravstvenih storitev. V kolikor ti podatki niso razvidni iz izkaznice, jih je pred overitvijo statusa študenta s strani tajništva fakultete potrebno dopolniti. V takih primerih naj se študentje obrnejo na organizacijo združenega dela ali zdravstveno skupnost, ki jim je izkaznico izdala oziroma v kateri uresničujejo svoje pravice.

Tovariši pozdrav!

VODJA TAJNIŠTVA ZA
ZDRAVSTVO
dr. Martin TOT

Beleške k zadolženosti nekemu drugemu

Če naj bi bil ta tekst informativen (nikakor informatički), potem je nedvomno potrebno informirati (zahteva tukaj cepi željo), kljub temu da informacija ni sposobna dokazati, da je potrebna, vkolikor skuša pozicijo izjavljanja reducirati na „količino“ informacije, ki namesti znak kot demokratični nastavek: vsak označevalec pomeni dobesedno svojega označenca. Ne vračuna označevalne naslovljenosti besede Drugemu, ki ireduktibilno implicira dimenzijo varanja: označevalec s svojim galskim naglasom že vedno razrezuje vsevedno informacijo, anarhično, že-vedno-metaforično, skandalozno, lažljivo. Zato ne gre toliko za varajočega Drugega kot za prevaranega Drugega, saj ne dvomimo glede zastavka, v katerem vemo, „da je legatni red, ki misli, da Drugi ve, goljufiv in mora – da obdržal – zatirati red diskurza, v katerem Drugi ve, da ni nič“ (Scilicet 4, o prehodu v psihoanalizi, anonimno).

Stara retorika se je spraševala: kako pisati? Nova retorika vprašuje: kako čitati? Oba diskurza pa prebija previh Moebiusovega traku, ki ga lokaliziramo prav s tem, da ga odpravimo... (J. – A. Miller) in na katerem „preideš od vedenja k resnici, ne da bi prestopil rob, ko se tega zaveš...“ (Scilicet 4, o prehodu v psihoanalizi, anonimno): to je mesto, kjer pisano ne preneha biti čitano in vice versa. Da bi bili kot tisti Leclairov talmudist, ki je vpil: „Hitro, hitro, postavljajte mi vprašanja, kajti jaz vem odgovore...“, nam onemogoča prav točka, v kateri si je subjektovo vprašanje že vedno prisvojil Drugi.

Govoriti v Kulturi (tukaj v antropološkem smislu s tesno referenco na Levi-Straussa, ki jo zaznamuje oz. nastavi „prepoved incesta“, „zmožnost človeka, da misli biološke relacije v obliki sistema opozicij“, oz. „prehod stimulantov v zank“) o kulturi biološke relacije v obliki sistema opozicij, oz. „prehod stimulantov v znak“) o kulturi Drugega: pozicijo podvojujemo prav na robu tega, kar nas bo prečilo v točki, za katero velja: ne obstoji meta-jezik, ni metagovorice, zato je pa jezik (ni ga jezika razen jezika), še huje – je jezik (lalanque), „ki stori, da jezik je, in da jezik, je jezik,“ (Močnik), oz., k jeziku ek-sistira jezik.

Drugega (pa čeprav kulturo kot Drugega) bomo vpeljali po neki Lacanovi paraboli („Le temps logique et l'assertion de certitude anticipée“ – tudi slov. prevod: Problemi 184-186), ki je za to kulturo nezmerjena, zato je pa razpoka še večja, ko označevalni zasuki na samem obodu teksta zavijajo tej kulturi uravnljni presledek, ki se zagodi ob vsakem vnaprejšnjem obvladovanju, t.j., ko se ta kultura vidi tako, kot da bi jo videl Drugi: Lacanova inektivna je v tem, da ga je namestil prav v ovinek spodrsnjaja, kjer je bolečina kulture najbolj zvižajna. Tekst ni spregledal realnosti bližnjega, niti ni poskrbel samo za zmagovalca. Sam problem nam je tudi „pomemben zgled, kako lahko razrešimo oblike logične funkcije ob tistem zgod. trenutku, ko se problem teh oblik zastavi filozofskemu preiskovanju.“

Ravnatelj pokliče tri jetnike in jim naznani, da bo osvobodil tistega, ki bo pravilno (logično in ne verjetnostno) rešil naslednji problem: ravnatelj razpolaga z dvema črnima in tremi belimi ploščicami (prilastki); vsakemu bo pripel po eno na hrbet tako, da svoje ne bo mogel videti, lahko bo pa videl ploščici kolegov; preostali dve ploščici bo ravnatelj skril: kdor bo prvi odkril, kakšen prilastek nosi, bo osvobojen. Ko predlog sprejmejo, vse tri okitijo z belo ploščico. Potem, ko so subjekti „določen čas“ drug drugega motrili, naredijo „nekaj korakov“... in vsak posebej odgovori podobno:

„Sem bel in to vem takole. Ker sta bila moja tovariša bela, sem mislil, da če bi bil sam črn, bi vsak od njiju iz tega lahko sklepal tole. Če bi bil tudi jaz sam črn, bi drugi moral takoj vedeti, da je bel, in bi zato takoj odšel ven; torej jaz nisem črn. In oba bi hkrati odšla, prepričana, da sta bela. Toda storila nista nič, to pa zato, ker sem bil prav tako bel kot onadva.“

Seveda problem dobi svojo rešitev in vrednost v procesu odloženih gibov – v dveh odložitvenih prekinitvah/zastankih: vse obvladuje isti obnovljeni zastanek. Element izkustva odloženih gibov je „enakovreden signalu, s katerim si bi subjekti komunicirali to, kar jim je med seboj prepovedano namerno izmenjavati: v igro so uvržena „sporna dejstva“ kot označevalci: odloženi gibi ne razkrivajo tega, „kar subjekti vidijo, ampak to, kar so spoznali za pozitivno pri tem, česar ne vidijo“, pomenijo torej čas zastanka subjektov. Tri možne kombinacije so transformirane v tri čase možnosti, oz. z odloženimi gibi je vzpostavljena logična določitev časov zastanka.

1. Za tega, ki je nasproti dvema črnima, se ve, da je bel“ Ta izjava temelji na logični izključitvi: treba je hipa pogleda, čas prebilska hipne vrednosti pa je enak ničli.

2. „Če bi bil sam črn, bi se dva bela, ki ju vidim, nemudoma prepoznala za bela“. Subjekt objektivira določen čas, čas za razumevanje in najde v negibnosti svojega bližnjega ključ za rešitev prvega zadolženega problema.

3. „Z vsa naglico se podvizam, da bi se potrdil, da sem bel, da me tista, ki ju imam za bela, ne bi prehitela pri tem, da bi se prepoznala za to, kar sta.“ S to trditvijo se zaključijo logično gibanje kot neodločljivost trenutka sklepa. Ko je minil čas za razumevanje trenutka sklepa, nastopi trenutek, ko moramo čas za razumevanje skleniti.

Prvi subjekt je zaznačen s tistim „se“ iz „se ve, da“, medtem ko drugega zasnavlja sintagma „dva bela“, ki drug drugega prepoznata. To pa uvede „drugega kot takega, to je obliko čiste vzajemnosti, kajti eden se pripozna le v drugem ter odkrije sebi lasten prilastek le v enakovrednosti njunega lastnega časa.“

„Pod pritiskom dvoma, ki odlušči subjektivno gotovost trenutka sklepa, pa se objektivni čas tu sežame kot jedro v presledku prvega odloženega giba. Subjektu kaže svojo mejo v času za razumevanje, da je pri drugih dveh minil hip pogleda, ter da se je vrnil trenutek sklepa. Logični sestop se nadaljuje v drugi čas odložitve: če je dojel subjektivno gotovost trenutka sklepa, lahko vsakdo od subjektov vanjo zopet podvomi; to zdvojničenje pa bo trajalo le hip pogleda... počasovljen napotek k drugemu.“

Izstavljena je nevarna topika nekega prehitetvajočega zatrevanja:

1. En človek ve, kaj ni človek. (hip pogleda)

2. Ljudje se med seboj prepoznajo po tem, da so ljudje. (čas za razumevanje)

3. Zase trdim, da sem človek, iz strahu, da me ljudje ne bi prepričali, da nisem človek, (trenutek sklepa)

Zahtevek Drugega povzame vase nek nujen preskok v trenutek sklepa, da ne bi zamudili oz. zaostali za neko nenavadno logiko Drugega, raje bi jo kar presegli s potezo, v kateri zase trdim, da sem „kulturen“, iz strahu, da me ostali ne bi prepričali, da nisem „kulturen“, oz. hitim se pripoznati za umetnika, iz strahu, da me ostali (umetniki) ne bi prepričali, da nisem umetnik: ta ekstatična naglica nastavlja nove in nove zdrsljaje.

Naši trije jetniki med seboj (z logiko odloženih gibov) izmenjujejo neko nemožno/prepovedano vedenje – seksualno vedenje kot nemogoče: v tem incestuoznem triangu se dogaja, to, kar se dogaja v vsaki komunikaciji, ko „oddajalec sprejme od prejemnika svoje lastno sporočilo v sprevrnjeni obliki“... „v govorici nam naše sporočilo prihaja od Drugega... v sprevrnjeni obliki,“ kajti „funkcija govorice ni informirati, temveč evocirati. To, kar iščem v govoru, je odgovor drugega. To, kar me konstituira kot subjekta, je moje vprašanje.“ (Lacan) Skozi diskurz Drugega dobi subjekt svoje lastno sporočilo. Nekaj zelo podobnega se dogodi tudi v šali, ki jo naveda Freud: nekoč je Saphir prišel k svojemu upniku in na njegovo vprašanje: „Sie kommen wohl um die 300 Gulden? (Vi ste gotovo prišli zaradi 300 guldnov?)“ odgovoril: „Nein, Sie kommen um die 300 Gulden.“ (Ne, vi boste ob 300 guldnov).

Vsaka komunikacija je že ujeta v mehanizem Drugega, „ki se opira celo na mojo laž kot jamstvo resnice, v kateri obstaja“, saj Drugi je „mesto resnice... označevalni zaklad.“ Drugi se evocira prav v lapsusu, spodrsnjaju, šali, med vrsticami, v nepravilnih, nenavadnih, zanemarnjenih potezah, vendar vedno kot Drugi-z-mankom, Drugi-z-luknjo. Vsi trije jetniki so zavezani in prešiti prav v spektakularni intersubjektivni logiki Drugega: odloženi gibi/zastanki jo vzpostavijo.

Če smo ob tem že vratolomno strmoglavili v neko vrzel, hiatus, ki ga konceptualizira falos – čista razlika – je to zato, ker je ta falos tudi označevalec manka v samem Drugem: tisto, kar zgrešimo v Drugem (objekt želje), umanjka tudi samemu Drugemu. Do te mere (nekonsistence) lahko neparnost podvojujemo, da bi na drugem robu dvojnosti kljubovali. Drugi (kultura s svojim konsistentnim gospodovanjem) je že vedno tu, brž ko subjekt vznikne, in vračam mu dolg v meri, v kateri mi prav on ni nič dolžan, ta „dokončni interpretant, tisti, ki me lahko razume onstran tega, kar pravim, celo onstran tega, kar hočem reči. Mojo zgodovino sestavljajo diskurzi, ki jih je veliki Drugi naslovil name...“ (G. Miller)

Vsi kulturalistični alibiji se tu vrtoglavo zabrišejo, oz. kot pravi Močnik: „Značilnost kulture kot prostora čistega izjavljanja je poslej, da je nikjer ni... kultura kot prostor čistega izjavljanja, kot prostor čistosti izjavljanja, je potem čista utopija, saj je, dostopna le prek izjave, po njej vselej že omadeževana.“ Kultura kot Drugi se tako vzpostavi kot tista instanca, ki se vrne vselej ob nepravem času, zato da bi manjkala. „Drugim manjka. To je smešno tudi meni.“ (Lacan)

Kultura kot Drugi je konstitutivno neprilichna, ali če malce parafraziramo: obstaja zato, da bi prikrla razlog svojega obstoja; ona je tista, ki lahko izjavlja: „V naši kulturi so sami kultivirani ljudje, zadnjemu nekulturniku smo prav včeraj prepovedali natis knjige.“

Vedno smo ji specifično darovani, le-njej namenjeni metaforično ji ponudimo simptom in metonimično zarežemo željo; naša neodpravljliva gesta je v tem, da ji vedno zaupamo znano, povemo ji le to, kar že vselej ve, kar ji pa nezvedljivo uha odpravi z zelo zgovornim: „o tem nočem nič vedeti.“ (Kultura v neznosne poteze in nemogoče incidence diskretno potlači – tu, tudi jezik, kot tisto mesto, kjer izmenjujemo neizmenljivo, govorimo o tistem, o čemer ni mogoče govoriti, saj je govor vedno hipotetična glede na jezik, ki jo vzdržuje – zato je v simptomu v trenutkih najsubtilnejše intimnosti na komparativni stolici tako „grotesken in akademističen.“) Tako kulturo kot Drugega vedno zgrešimo, zacelimo se šele v neki zamudi, zato katere smo lahko le „preveč“ ali „premalo“, „naprej“ ali „nazaj“, postavljeni smo v spektakularno alternativo ALI „avantgarda“ ALI „tradicija/repeticija“. Ta selektivna disjunkcija nas za(u)stavlja v meji diskurza, kjer ni varne/nevtralne pozicije izjavljanja: v tej re vedno tvegamo „kherem“ ali celo „chammata“.

Nedvomno da hoče kultura kot Drugi na vsak način izreči totalnost in konsistentnost svojega veselja iz neke eminentne afazične ekonomije, ki s tem, ko zavrne „nemogoče“, omogoča Gospodarjevo gesto par excellence: stratifikacijo kulture (traumatično razrezovalo same sebe (kot da bi obatajal... Drugega), podvojeno skuša potrojiti, početrčiti... generalizirajočo stratifikacijo pa proizvede fantazmatško podj, takomenovano „kulturo mladih“ oz. „sub-kulturo, kontra-kulturo“... V tem ponarejenem neksusu („ideološki brkljariji“) potem umiri in petrificira vse generacijsko odme(r) jene („neposlušne“) agense (ki v zadnji instanci učinkujejo k nadomestovalci tega, kar mora kultura izriniti); v to mrežo ujamejo ŠKUC, Tribuna, Forum, punk, Radio Student... in v ostali projekti (Podrealizem, Pisarna Aleph, dr. Sergej Le INSTITUT...). Vse reducirano na znano, nikoli spoznano, kulture kot Drugemu poveš vedno le to, kar že ve: ne poveš ji novega, saj subjektovo lastno sporočilo (že vselej blokirano o Drugega) ni nikoli sposobno dokazati oznčevalne nedobesednosti lastne naslovitve.

Subjekt na previhu Moebiusovega traku pa je zmešan neadekvaten, nepravšen, neumestljiv glede na kulturo kot Druga, zavržen na rob za pregrado je stalno v nevarni prednosti – v ta zgodovini (kulture kot Drugega) ni nikoli pripravljen sodelovati, meri, v kateri je že vedno zabrisana pozicija/meja, ki bi jo morali pojasniti: ta genealogija je zanj artikilirana na nemogoč način. Vedno že na previhu smo zaznamovani z nemožnostjo določiti ime, pozicijo, od koder govorimo, zato se morda tudi spotaknemo in zmedemo v metonimiji h kulturi kot Drugemu; nastavljen nam je ravno njena metafora, ki poskuša za vsako ceno simptomatično zasesti mesto želje tako, da bi ostal proces/ mhanizem meta-funkcije (pre-nosa, za-menjave) čimbolj zamračen.

Izpostavitev kulture kot Drugemu (vsezassegajoči, konsistentni totalni instanci, brez luknje, ki ima „razlog-objekt želje“, ki v Drugo same kulture je zaprečena investicija s stališča vsevedne uživanja, kateremu edini garant je prav ona sama – to uživanje na ona nalaga oz. predlaga – prepoveduje nam pa „presežno-uživanje“ („plus-de-jouir“), ki nam v sitnarjenju metonimije ponuja: del ostanek. Muzej nam določa ona sama.

MARCEL ŠTEFANČIČ, junior

89,3 in 106,6 Mh ali 1242 kH
v stereo tehniki, vsak dan od 11. do 3. — to je seveda Radio Student, za enkrat še vedno edina študentska radijska postaja v Jugoslaviji, vendar se mu bodo v kratkem pridružile, kakor pravijo, tudi študentske radijske postaje v Zagrebu in Beogradu.

In zakaj pravzaprav Radio Student? In kaj pravzaprav je to, „študentski radio“?

Radio Student, ali krajše eReš ali Student in podobno, deluje in oddaja že 13. leto, oziroma natančneje: oddajati je začel 9. maja leta 1969. Ustanovila ga je zveza študentov in Ljubljani, ki je po svojem „razpadu“ prenesla pokroviteljstvo in ustanoviteljstvo na Univerzitetno konferenco ZSMS.

Namen ustanovitve „študentovskega“ radia je bil predvsem:

— ustanovitev takega informativnega medija, ki bo kar najbolj hitro in učinkovito (ažurno) obveščal svoje poslušalce, v prvi vrsti študente, o dogajanjih na Univerzi in v širšem prostoru.

— ustanovitev takega medija, ki bi izražal in izrazil specifične študentske in mladinske interese v „kulturi“, in to v najširšem pomenu njene besede, npr. na področju glasbe, poezije, družboslovne kritike ipd.

Oboje naj bi pogojevalo ustanovitev študentskega radia zato, ker je to „oboje“ pri študentih „baje“ tako „specifično“ in zato težje izvedljivo preko „osrednjih“ radijskih postaj, ki jih poslušajo poslušalci „vseh barv“ in bi jim bilo tako medijsko ustvarjanje „tuje“, nerazumljivo in „neprijetno“. O vsem tem bi se seveda lahko razpravljalo (in se je že in se bo še), vendar pa so to „dejstva“ in pustimo jim (tokrat), naj bodo še naprej dejstva. Vsekakor pa je zgornje dvoje opredeljevalo RS v vsej njegovi dosednji zgodovini, le odstopanja so bila večja ali manjša. Tako je še danes poglavitna naloga RS zajeta in njegov obstoj podkrepjen v zgoraj omenjenih „pojasnilih“.

Bilo pa bi iluzorno pričakovati, da je RS kdajkoli bil (ali pa, da je sedaj) institucija, ki stoji zunaj družbe, zunaj skupnosti, v kateri obstaja. RS je vsekakor del te skupnosti, neprestano se v skupnost vključuje in s svojim poseganjem vanjo dosega tudi določene učinke. Mišljenje, da je RS zunaj družbe stoječ subjekt, ki da se postavlja bodisi kot družbeni nasprotnik bodisi kot „avantgarden“ subjekt nasproti „konzervativnim“ silam/ je:

— ali naivno

— ali pa skrbno tempirano z namenom zmanjšati in onemogočiti vlogo RS, kakršno ima. Ta vloga pa je (skuša biti, si prizadeva, da bi bila...) v tem, da je RS izraz—ekspONENT tistih naprednih družbenih sil, ki jim ni nič tako svetega, da ne bi iskali nadomestitev, izboljšav in preseganj v še bolj svetih stvareh, še bolj naprednih in demokratičnih.

Koliko je to študentska organizacija, študentje kot družbeno zelo heterogena skupina, koliko je to mladinska organizacija, koliko je to punk (kot oblika množične kulture, kot subjektivni, odraz objektivne stvarnosti); to precej varira in RS skuša biti do tega kritičen. Da mu pri tem tudi spodrsne, tega RS ne skriva. Torej, RS je za dialog, tudi za konfrontacijo...

Če bi se hoteli tu „bolje seznaniti“ z navedenim, potem bi presegli okvire oziroma namen tega prispevka, ki skuša, tako kot je to v zadnjih letih praksa v takimenovani „informativni“ številki Tribune, predstaviti RS. Sicer pa je tudi ta informativnost problematična — še tako „natančna“ informacija ni informacija, če v sebi ne nakazuje poti iz te nago-gole informiranosti — npr. informacija o številu brezposelnih ni informacija, če ne pove, zakaj brezposelni brez dela. To le mimogrede.

Tako pa je tudi ta informacija o RS precej protislovna, saj poleg naturalističnih „resnic“ o samem sebi ne ponuja „konstruktivne“ informacije.

Konstruktivna informacija je torej le RS sam, kakor oddaja vsak dan. Tole pa vam lahko služi le za dopolnilno pomagalo pri poslušanju.

Sicer pa RS predstavljajo in „delajo“ kar precej številni sodelavci.

Tako „ustvarja“ 40 ur tedenskega programa (v stereo tehniki) približno 80 sodelavcev, od tehnikov do ekonomskih propagandistov. Večina sodelavcev je honorarnih, saj ima RS le pet redno zaposlenih delavcev združenega dela, ki skrbijo predvsem za nemoten potek dela z materialno-tehnične strani. Kar pa se tiče vsebine oddaj in izvajanja programa, za to skrbijo skoraj vsi honorarni sodelavci, v večini študentje in peščica srednješolcev.

Največja pozornost poslušalcev je usmerjena na oddaje glasbene redakcije, vendar pa to nikakor ni zavestni rezultat dela sodelavcev RS. Interes sodelavcev RS je usmerjen v to, da se „popularizira“ (ta izraz nobene zveze z kakšnim „poenostavljenim“ tudi ostali takimenovani govorni program, čeprav se ločevanje med glasbenim in govornim programom izkaže kot nevzdržno in neutemeljeno — tako kot so mnoge glasbene oddaje na RS govornega značaja, tako ni „govorne“ oddaje, ki ne bi imela ustrezne glasbene podlage. To pojasnjuje programsko usmeritev RS, da ne uporablja glasbe kot „sprostitvene“ kulise, ki naj bi skrbeli za sprostitve in „spozabitev“!?! poslušalcev, temveč naj bi glasba skupaj z govorom izvenela angažirajoče, razmislek vzbujajoče! Skratka, naš glasbeni program vas nikakor ne namerava sprostiti in pomiriti, vas odtegniti od vaših problemov, temveč vas usmeriti prav nanje. To pa poskušajo konkretizirati tudi govorne oddaje kulturne, aktualno-politične in družbene redakcije, ki pomenijo nadgraditev tiste angažiranosti, ki jo zbujajo v poslušalcih glasba, predvajana na RS. Koliko je RS to v dejanskosti, je vprašanje, ki ima svoj odgovor v konkretni situaciji, torej tudi v osveščenosti, angažiranosti mlade generacije za spreminjanje in preseganje družbenih klišejev, elitizma v raznih oblikah, samozadovoljstva ipd., tudi v razvitosti oblik razrednega boja v Sloveniji, kateri prav s svojo protislovnostjo usmerja RS v raziskovanje in razkrinkavanje zakritosti razrednih protislovij.

Tako se tudi meri in izmeri vloga Radia Student. Če se razredna protislovja pri nas še vedno pojavljajo kot deviantne situacije, ki jih zagrešijo „slabi“ posamezniki, če npr. Radiu Student ne uspe doseči, da se o brezposelnosti govori kot o delavskemu razredu tujemu in nesprejemljivemu elementu v reševanju gospodarske krize, temveč se o brezposelnosti govori kot o nujnem elementu reševanja gospodarske krize, potem si RS le umišlja, da je angažiran, da je eksponent naprednih, revolucionarnih teženj. In, seveda, ne gre samo za to, da bi se le govorilo, kajti v takem primeru bi se vloga RS nujno skrhala na sredstvo masturbacije in frustracije „nezadovoljnje“ mladine, ki bi v tem masturbiranju doživljala spolno naslado — in ostala le pri masturbaciji kot reševanju problema „spolne strasti kot oblike energije“.

Sicer pa bi bilo to dovolj — za Tribuno mogoče celo preveč. Vsekakor pa velja omeniti, da nas je vse več in če bo šlo tako naprej, nas bo pa še več. Prihodnost je vsekakor naša, uspeho pa bo le, če bomo združeni. Ena izmed oblik združevanja je tudi preko valovne dolžine RS, ki je vaš radio! Nobene omejitve ni, da ne bi tudi ti postal že danes njegov član — brez vsakega razpisa (POGOJEV) —!

V tretji besedi je v imenu RS govoril
odgovorni urednik prav te institucije
Samo Hribar Milič

Tri pike

...

Naš revialni tisk je poln zgodb(ic), v katerih zasluška potrebni pisateljoči udejanjajo svoje poglede in zmote o delu tajnic. Zasluga takih pisateljočih je brez dvoma ta, da vsak branja uki Slovenec pozna vlogo in ponašanje topoglednih delavk v delovnih organizacijah (vsakdo ve, da tajnice kuhajo kavo; spremljajo svoje šefe na potovanjih v eksotične predele sveta; da so to najbolj topoumna bitja na tej obli — že dejstvo, da ime poklica skoraj ne pozna moške oblike: tajnik, dokazuje utemeljenost in pravilnost takih misli, da so to tisti faktorji v delovni organizaciji, ki motijo družinsko idilo, zaradi pretirane uporabe produktov kemične industrije (ličila, barve in laki, ki ostajajo na robovih ovratnikov in suknjičev...) in tako dalje in tako naprej.

Cemu torej še enkrat (in to kar v študentskem = radikalnem = časopisu) zapisovati o delu tajnic(e)? In kaj v tako bogati in razvejani ter dobro organizirani produkciji tekstov o tajnicah še zapisati? Vprašanja vsekakor zahtevajo utemeljen in tehten odgovor, kajti v primeru, da odgovora nanje ni ali pa da je ta odgovor premalo „poseben“ (v smislu razgaljanja nepoznatih stvari iz življenja in dela tajnic), je upravičena obtožba stvariteljem tega časopisa, da razmetavajo z družbenim denarjem, da se obnašajo v nasprotju z zahtevami in načeli stabilizacije in še cel kup takšnih obtožb, ob katerih bi upravičeno reagirali tudi instrumenti države (v podobi sodišč, SDK-ja ipd.).

Odgovor je ta: nekeje, nekoč je nastala neka majhna delovna organizacija, ki je to zares bila šele takrat, ko je dobila tudi direktorja in tajnico. In ker je v tistih nekoč časih in neke krajih obstajalo tudi samoupravno pravo, je ta majhna delovna organizacija imela tudi akte, v katerih je pisalo vse o opraviilih, delu in nalogah tistih, ki v njej delajo (torej tudi tajnice). O zadevah iz prvega odstavka seveda v takšnih aktih ni govora, toda pisatelji so poznani po svoji bujni domišljiji in poznavanju življenja v njegovi humani in ne pravni inaci, zato se izogibajo normativom in opisujejo tisto, kar bi hoteli posedovati (tajnico) in s posestjo početi (ljubimkati). V tej majhni delovni organizaciji so sicer bili tudi pisatelji, toda tajnica ni spadala v njihovo domeno, zato je njeno delo izpadlo drogače kot je opisano v revijah. Ta tajnica se je vsak dan ukvarjala z živo in neživo naravo (minerali, lesom, favno in floro...) ideologijami, razpoloženji... Najobsežnejši del tajničnih opravil je bilo vsekakor ukvarjanje z živo in neživo naravo (zajevanje roč, hranjenje poteplih mačk, kuhanje kave naspanim sodelavcem, usmerjanje prometov po labirintu delovne organizacije, zadovoljevanje radovednosti sprejemnikov uslug delovne organizacije, uničevanje lesnih izdelkov, izdelkov kemične industrije, potrošnja elektrike, uničevanje izdelkov čevlarske industrije...).

To ukvarjanje je imelo tudi take oblike, ki so se že med oboroženo revolucijo, iz katere so nastali nekoč časi, izkazale kot neobhodno potrebne za stvar revolucije, npr. kurirjenje, zapisovanje zgodovinskih dejstev in arhiviranje teh zapisov, navezovanje stikov z zavezniki in vzdrževanje teh stikov, koordinacija dela ilegalcev in mestne gverile... (tako je ta tajnica prenašala pomembna sporočila iz operativne štaba — torej sedeža delovne organizacije — v štabe začasne vlade in nazaj; zapisovala je potekanje in sklepe sestankov zbora delavcev; izvrševala korespondenco s tujimi partnerji in diskotečnimi hišami, organizirala srečanja urednikov in sodelavcev redakcij...).

Ta tajnica torej nikakor ni bila pasiven privesek meščanske družbe, ampak aktiven udeleženec revolucije, zato za opravila iz pogrobnih zgodb ni ostajalo dovolj časa, razen tega pa tudi ni ostajalo dovolj časa, da bi zapisovala dejstva iz svojega lastnega dela, in tako ta odgovor ostaja nedokončan...

Mirjana Krizman

Kot je znano, je ljubljanski ŠKUC oz. prostor, s katerim razpolaga ljubljanski ŠKUC, zelo majhen in se v njem dogaja precej stvari, v vsakem primeru precej več stvari kot v kateri koli drugi ljubljanski galeriji. Poleg štirinajstdnevni (ali včasih samo enotedenskih — o nepostavljeni enodnevni razstavi tokrat rajši molčim) razstav, so v tem prostoru filmske projekcije, gledališki in glasbeni nastopi, pantomimski tečaj, predavanja. . . Vsake toliko časa počti, ker se v enem dnevu nakopiči preveč dogajanj. Kadar stoji v ŠKUC-u ambientalna razstava, je ovirano delo pantomimskega tečaja, do kreša pa pride tudi glede uporabe „velike“ dvorane, se pravi glede koncertov, gledaliških in filmskih predstav. Tako so recimo stali v zadnji sobi objekti Milene Braniselj in je prišla pantomimska skupina, s kredo narisala na tla, kako so objekti postavljeni, jih odnesla ven, jih čez dve uri, po vaji, postavila nazaj, kjer so ostali tri ure, ko je bila odprta razstava, potem pa je prišla popoldanska pantomimska skupina, naredila isto, nakar je bila razstava spet na ogled tri ure, pri čemer je bilo treba v „veliki“ dvorani nekaj objektov prestaviti da je bilo možno postaviti filmski projektor za večerno projekcijo.

Postavila minisa projektor za večerno projekcijo. In pantomimski tečaj je bil potem čez dva dni spet, medtem ko so bile filmske projekcije tisti teden vsak večer. Jasno je, da je na ta način razstava v precejšnjem kašinu. Zaradi takih stvari se potem tisti, ki v ŠKUC-u delajo, žrejo med seboj, kar me spomni na iz filma znano mi simboliko Splava Meduze. Vendar ne samo zato, da se ne bi med sabo požrli, in to se, na žalost tistih, ki bi to radi, verjetno ne bomo, ampak zaradi resnične potrebe po razširitvi prostora, s katerim razpolaga alternativna mlada kulturna scena, je nujno treba nekaj narediti v tej smeri in si pridobiti še kakšen prostor. Ta problem se ne kaže samo pri ŠKUC-u.

Prostorske probleme imajo tudi Forumove gledališke in glasbene skupine. Ko pa sem pomislil na koncerte v disku Student, ki je precej neprimeren prostor za take stvari, saj na oder vidijo samo tisti, ki so spredaj, se mi je zazdelo, da sem se stvari lotil na nepravem koncu, ko sem začel s pisanjem o prostorskih namesto o finančnih problemih. Spomnil sem se namreč, zakaj so ti koncerti tam, in ne v menzi, pri čemer nočem odrekat prednosti majhnim dvoranam, ampak ta je za te stvari res precej kurčeva: menza je namreč za ŠKUC in za Forum predraga. Obštudijska dejavnost oz. ljudje, ki jo vodijo, dobijo menzo v najem za tretjino cene, ki jo morata plačati ŠKUC in Forum. Poleg tega ima Obštudijska dejavnost večje dotacije, kot jih imata ŠKUC in Forum. Vendar pa kaže, da se ljudem, ki s tem denarjem razpolagajo, ne zdi vredno organizirati zanimivih koncertov, filmskih in gledaliških predstav. Tako je njihova varianta obštudijske dejavnosti še bolj jalova kot študijska dejavnost.

Ob predstavi Vikend s tvojo ženo, ki so jo kar dvakrat povabili v Naselje, pa bi povedal svoje mnenje: Lahko greš z mojo ženo na vikend. Ampak če greš z njo na vikend zaradi varanja in ne zaradi nje, te bom na gobec. Na ta način neke teče program, drugam teče denar, s katerim si potem nekdo privoščil vikend z mojo ženo. Moja žena pa ne rabi vikenda, ampak dom. Zato ga bom moral res na gobec, ker sem se odločil, da bom imel ženo. Kar pa se razširitve prostora tiče, da končno končam, v ŠKUC-u računamo na jasne misli tistih, ki bodo odločali o tem, kdo bo bodoči uporabnik Stiškega dvorca. Pedagoška akademija se bo v kratkem izselila, možnosti so odprte in upamo, ker imamo nekako namen še nekaj časa živeti in delati v tem mestu, da bo Ljubljana v Stškem dvorcu dobila kakšen bolj družaben prostor, kot je muzej, kakšno bolj družabno kulturno početje, kot je oživljanje preteklosti s priokusom ubijanja sedanjosti; so let's play tenis, čarli, a ni vreme, isn't the weather fajn?

Andrej Rozman

Kdor gre z glavo skozi žil hitro, gre z glavo skozi žil dvakrat

Ker je v izhajanju informativna sredstva Tribune, ki jo cenjeni
nec in cenjena bralka držita v svojih rokah, ker s svojimi očesi
bežita preko tehle vrstic, naj raju pozdravim in vama pripo-
nekoliko pozpo in ne iz srca, pa vendar bodita obve-
NAS PA JE, DA NEKAJ NAREDIMO.

PODOČNOST TOREJ VABI. POČESTNO
ZAPADOM pripravila nov projekt, ki nosi
REJ VABI

J. K.

glavo skozi žil hitro, grejo

Ker je v izhajanju informativna sredstva Tribune, ki jo cenjeni bralec in cenjena bralka držita v svojih rokah, ker s svojimi očesci pravkar bežita preko tehle vrstic, naj vaju pozdravim in vama pripočnem, ne nekoliko pozno in ne iz srca, pa vendar bodita obveščena in NA NAS PA JE, DA NEKAJ NAREDIMO.

REKUS SEDMA BODOČNOST TOREJ VABI. POČEST
ALISKE PREDRAZPADOM pripravlja nov projekt, k

BODOČNOST TOREJ VABI

pesmica:

a si svojo glavo že prodal?
 a si svoje želje že prodal?
 za tebi nerazumno pamet.
 a si svoje želje že prodal
 za cijelo tistego, ki ima
 Ni se prepozno.
 što je natlacilo
 merili?

SLEDIMO PRIHODNOST, TE SE VEDNO VABI / RABIMO

Predstava "Prihodnost" razne akrobacije, cirkuskih hoduljah, ogrijetih nimamo oz. ne zna, glavni elementi igre (tu naj bi prišel v postelja, kot je commedia dell'arte, pod teatru, ki na podlagi preproste zapleta like, npr. na Cankarjevo mater, grofa Drakula, precejšnje mere improvizirajo; starega ročka se igralcev, t.j. pomadbbbbbbe.) in pleh bando (glasbena igra za pleh bando ustrezne instrumente, združite se PIHALNI GODBI CIRKUSA SEDMA PRIHODNOST). Kaj bo iz vsega skupaj ratalo, bomo videli na koncu, ljudje, pripravljeni sodelovati s svojimi misli, bo se nategnil, če pa te bomo natezali, bomo se nategnili in 29. oktobra (četrti dan) za nekakšen čas.

zbrani (uresničeno) življenju te odzval temule (trg 21) 8., 15., 22. ipak itak tvoj problem. Pojasnil ni več, gre pač glavnem ne bo nastopal v dvorani. imel predstave po novih soseskah. Spodobilo bi se ustanoviti tudi otroško sedma prihodnost za predstave za otroke. Možnosti so zaenkrat široke. Spodobni oz. katerimi bo treba stvar zamejiti, to po mojem pozneje ko se ve, kaj je tisto, kar se zamejuje. Ne vem, reči, prosim za sliko klovna, harlekina in vrvohtke.

Kako se pride v ŠKUC

Večkrat se je že reklo, da je nasprotje in neskladje v tem, da iz ŠKUC prihajajo glasovi v smislu ŠKUC je odprti, pridite s svojimi predlogi, pokazite v ŠKUC-u kaj znate, in tem, da vsega od maršičesa kar kdo predlaga, ŠKUC ne sprejme. Kakšne tehnične, finančne in druge ovire so tukaj vmes? Ne bom rekel zdaj, ker naj bi bilo iz nadaljnjega, če bom napisal to, kar hočem, zdejle napisat, jasno, kaj imam v glavi.

Vrata (mislim čisto ta prava vrata) ŠKUC-a so postala nekoliko trda. Treba je butent, da jih odpreš. Na vratih ni posebnega vrtarja, tko da mirno včasih kar sami (vedno mormo kar sami) zakričati „buten, buten, buten“, ki vidimo skoz šipo na vratih nekoga, ki že po prvem rahlem poskusu hoče odnehat. Jaz marsikdaj tega najraje ne bi zakričujo. Nej se človek potrud, rečem, pa se premislem in stečem za njim. In zdejele, recimo, ne vem, če sen naredu prav.

Tud če je pršou človek samo po informacijo, bi blo treba vprašat, zakaj j poskusom samo enkrat, in se takrat na rahlo, prerahlo za vrata, ki so, vrata ko vrata, nekoliko povešena. Najbrž je mislu, da je v tem mestu še do odklenjenih vrat, ki so poleg tega, da so odklenjena, tud podmazana. No, če je mož prišel po informacijo, in po kaj nej pride človek prvič v SKUC, če n po informacijo, nej bi bla prva informacija ta, da je SKUC po imenu tud študentski, po funkciji pa predvsem kulturni center. Da je, kar se takl imenovanega članstva tiče, namenjen ljudem, ki hočejo kulturo dela. Ljudje, ki hočejo kulturo uživat, spremljat in trošit, pridejo na vrsto kasneje.

Delo tistih, ki v SKUC-u kulturo delajo (pod to mislim tud organizatorsko delo), je razdeljeno po sekcijah. Naj jih naštejem, kar marsikdo le ne ve: glasbena, likovna, filmska, gledališka, založniška, video, stripska, za literarne večere in teoretska. Tisti, ki v sekcijah delajo, tvorijo bazo SKUC-a. Poleg njih so najpomembnejši za funkcioniranje SKUC-a ljudje, ki opravljajo splošna dela: administrativno-upravno, oskrbniško-tehnična, čistilna itd. Pri funkcioniranju splošnih služb je bilo d sedaj precej kažina, kar se da skoraj brez napake razložiti s tem, da je del precej, denarja pa je bilo malo in da so to takšna dela, ki jih ljudje najmanj radi opravljajo zastonj (ni prave perspektive – malo šans, da bo tisti, ki j začel pomivat skret v SKUC-u, čez par let pomival skret v Ivanu Cankarju a na RTV). Te stvari se zdaj urejajo in te zaposlitve bodo že letos reda (penzija!).

Delo v sekcijah ostaja neplačano, ker kultura nej bi bla provzprov bolj zabavo, če sem dobil razumu, zato bom ta stavk začel še enkrat in poskušam govorit o delu, ne pa o dnarju. Delo v sekcijah je odvisno od načina vsake sekcije posebej. Delo je pravzaprav zelo odvisno od tistega, ki dela, zato mi mi zdi tukej bolj pomembno še enkrat poudart, da precej zavisi od tega, kakšno silo butneš v vrata. Je pa vredno oment, da je najbolj odprti stripovska sekcija, da tukej ni blo narejeno še skorej nič in je zato tu področje, kjer se ni kolesnic. Če ne bo človeka, ki jih bo napravil, je, kdor t čita, osu.

Zdej bom povedal samo še to, kako smo prišli v ŠKUC mi, ki zdej ta tipkamo in nočno postat uradniki, ker nismo prišli sem tipkat in pometat ampak da bi v ŠKUC-u dobil podporo za svoje delanje kulture. Ker tu podpora ni stala in čakala nekoga, da se nanjo nasloni, se je blo treba loti tistih funkcij in del, ki jih nekdo mora opravljat, da ta podpora vsaj približno kolikor toliko dones in jutro stoji. Tko sem recimo jest enkrat v tem času odkar tie tipkam, šel na skret kaokrat. Takoj sem opazu, da ni papirja, in sem reku aha, moral bom dat papir na skret. Potem sem že skorej začel srati ko sem se kar naenkrat v zadnjem trenutku spomnu, da sem jest to oboje tist, ki more prineset papir, in tist, ki serje. Zato sem šel najprej po papir in šele potem začel srati. Zato, že kdo misel, da bo v ŠKUC-u takoj našel prostor za delo, se mu lahko reče samo to, da si ta prostor za delo v ŠKUC-u lahko takoj začne ustvarjat in da je to način, kako se pride v ŠKUC.

prostornost

končara na levj

1 2 3 4 5 6 7

CIRKUS BODOČNOST

iščješ

študentski časopis
Trg osvoboditve 1
61000 Ljubljana

Nepreklicno naročam 1 izvod
(... izvodov) 3Bune na naslov:

Ime in priimek
Naslov

Naročnino:
za študente in dijake 75 din
za ostale 100 din
institucije 150 din
bom(bomo) poravnali po prejemu položnice.

podpis ali žig

Časopis za kritiko znanosti namenja svoje strani predvsem tistim razmišljajočim študentom in mlajšim raziskovalnim delavcem, ki v slovensko strokovno publicistiko vnašajo MARKSISTIČNO razliko.

Njegova uredniška politika izhaja iz zgodovinsko-materialistične analize sodobne družbene dejanskosti ter namenja posebno pozornost mestu in vlogi znanosti (in „duhovne produkcije“ sploh) v tej dejanskosti. Gre torej za kritiko, ki ne ostaja „izven objekta kritike samega“, temveč gleda na znanost, kakor tudi na druga področja človekove dejavnosti (religijo, pravo, moralo...) kot na „posebne načine produkcije, ki spadajo pod njen obči zakon“. Časopis se neizprosno bojuje proti vsem tistim prizadevanjem v znanosti (in ostali „duhovni produkciji“), ki se trudijo apologetsko zakrinkati realna družbena protislovja, otopiti razredni boj in blokirati revolucioniranje družbenih razmerij.

Najpomembnejša področja, ki se jih loteva Časopis: zgodovinski materializem, kritika politične ekonomije, filozofije, vprašanja delavskega gibanja, kritika metodologije sodobnih znanosti, vprašanja „normalne“ zavesti oziroma norosti, urbanizem, arhitektura, planiranje, sociologija...

Prejemnik:
Časopis za kritiko znanosti
Trg osvoboditve 1
61000 Ljubljana

S to naročilnico nepreklicno naročam izvodov Časopisa za kritiko znanosti. Obvezujem se, da bom naročnino poravnal po pošti.

Ime in priimek

Naslov

celoletna naročnina za posameznike, šole in knjižnice 200 din
celoletna naročnina za institucije 400 din
enojna številka 40 din
dvojna številka 80 din

Iz zakladnice izdelkov Tribune lahko
naročite plakat Lenin na
Rdečem trgu (cena 30,00 din)

in posebno številko Tribune o B. Brechtu (cena 10,00).

Poštarku boste ob prejemu plačali kupnino
in stroške poštnine. Najbolje pa bo, da se oglašite
v prostorih uredništva in kupite izdelke iz zakladnice.

BERTOLT BRECHT:

MARKSISTIČNE ŠTUDIJE

Princip zip

potrebujemo
izsteno
zaposlujemo

Nezaposleni pozor!

Uredništvo Tribune razpisuje dela in naloge:

1. urednika za teorijo in mednarodne odnose
2. urednika za distribucijo in prodajo Tribune
3. več sodelavcev uredništva za univerzo
4. neomejeno število prodajalcev Tribune

Pogoji:

- kandidati za funkcije urednikov morajo biti redni študentje
- zahtevamo predložitev vsebinske zasnove dela posameznega urednika
- urednik za distribucijo in prodajo naj bo „posvečen“ v knjigovodstvu, poštnih in računovodskih zadevah
- itd.

Honorarji, mezda, provizije itd.

- urednik za teorijo, mednarodne odnose (vsaj) 1.900.— din
- urednik za distribucijo in prodajo (komaj) 1.900.— din
- sodelavci (bajeslovni avtorski honorarji)
- prodajalci: za najbolj prizadevne 50 % od prodajne cene Tribune, ki bo znašala za enojne številke 7,00 din in dvojne 10,00 din

Uredništvo sprejema pismena prijave vse do zasedbe delovnih mest, prodajalce pa na dan izida Tribune. Uradne ure si oglejte v kolofonu.

Nepreklicno naročam ... izvodov Komunističnega manifesta v stripu, ki ga želim prejeti na naslov:

Ime in priimek
Naslov

Znesek kupnine (60,00 din) in poštnino (!) bom poravnal po prejemu Komunističnega manifesta.

Datum: čitljiv podpis ali žig:

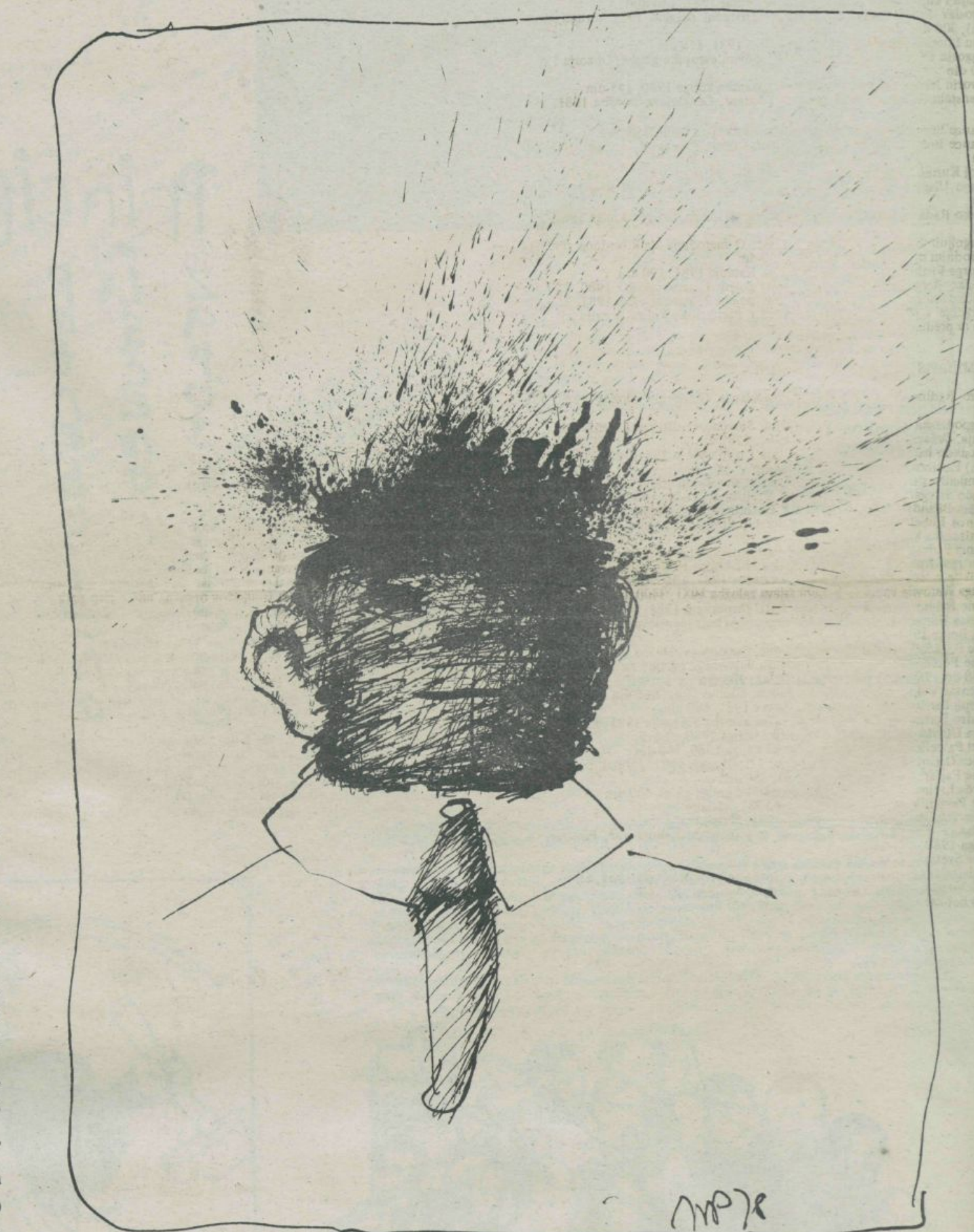

Tatomir P. Andelić: Tenzorski račun, Naučna knjiga 1980, 240 din
 Franje Križanić: Linearna algebra, Društvo matematikov, fizikov in astronomov SRS 1980, 100 din
 Ivan Vidav: Afina in projektivna geometrija, Društvo matematikov, fizikov in astronomov SRS 1981, 300 din
 Ivan Vidav: Algebra, Društvo matematikov, fizikov in astronomov SRS 1981, 400 din
 J. K. Kladnik: Nove merse elektrone v tehniških strokah, DDU Univerzum 1981, 20 din
 Janko Jermar: Merske elektrone SI: mednarodni sistem, Rudarsko metalurški zbornik 1980, 140 din
 Nikolaj Koš - M.G. Širkevič: Prirodnične elementarne fizike, Tehniška založba Slovenije 1980, 200 din
 Jozsef Strnad: Fizika: posebna teorija relativnosti, kvantna fizika, atomna fizika, fizika Slovenije 1981, 720 din
 Borde Musicki: Uvod v teoriju fizikiških III/1: elektrodinamika sa teorijom relativnosti, Građevinska knjiga 1981, 440 din
 Ivan Kučer /Šušteršič/ Zamer: Statistička mehanika, Društvo matematikov, fizikov in astronomov SRS 1981, 150 din
 Otto Litman: Elektronika na lak način, Tehnička knjiga Zagreb 1981, 70 din
 Georgije Lukatek: Statistička teorija telekomunikacija i teorija informacija, Društvo matematikov, fizikov in astronomov SRS 1981, 360 din
 Boriko Čirlov: Uvod u analizu elektronskih kola, Građevinska knjiga 1981, 360 din

Boško Čirlov: Uvod u analizu elektronskih kola: zbirka zadatka, Građevinska knjiga 1981, 330 din
Tomidav Janjič: Teorijski osnovi analitičke hemije, Naučna knjiga 1980, 170 din
Alenka Oblak-Lukač / Franc Pavlin: Varno projektiranje in vodenje kemičnih tehnoloških procesov, DDU Univerzum 1980, 585 din
Hrvoje Požar: Izvori energije, Sveučilišna naklada Liber 1980, 350 din
Gustav Heger: Alpska flora, Državna založba Slovenije 1980, 460 din
Zlavalost Evrope, Mladinska knjiga 1981, 1050 din

Milan Bordević / Svezak Nedeljnikov: Srčani blok i pejsmejkeri, Beogradski izdavačko-grafički zavod 1981, 630 din
Vladimir Hudolin: Psihijatrija, JUMENA 1981, 540 din
Radko Simić: Endoskopija u ginekologiji i opstetriciji, JUMENA 1981, 460 din
Matko Marušić: Imunološko prepoznavanje, JUMENA 1981, 400 din
Ivo Ruszkowski: Normalan i poremećen hod čoveka, JUMENA 1981, 240 din
Aleksandar Čardić/Svetozar Bojanin: Opšta defektološka dijagnostika, Prirodni pregled 1981, 300 din

Dragan Pantić: Primena linearnih integriranih kola, Tehnička knjiga Beograd 1981, 300 din
Branislav Devedžić: Obrada metala deformisanjem, Građevinska knjiga 1981, 250 din
Savo Leonardis: Komunikacijska vezja 1: ojačevalniki, DDU Univerzum 1981, 830 din
Savo Leonardis: Komunikacijska vezja 2: mešalnici, modulatori i demodulatori, DDU Univerzum 1981, 740 din
Elektroinstalacije, Građevinska knjiga, 1981, 2400 din
Piručnik Rade Končar, Tehnička knjiga Zagreb 1981, 600 din
Dragutin Petrović: Električne instalacije, Tehnička knjiga Beograd 1981, 250 din
Stevan Turajlić: Osnovi programiranja i sistem za programiranje – Fortran IV, Građevinska knjiga 1981, 650 din
Svetozar Kurepa: Funkcionalna analiza, Školska knjiga 1981, 353 din
Vilmer Wagner: Praktička građevinska statika 3. del, Građevinska knjiga 1981, 800 din
Grozdan Knežević i Jovko Kordić: Stambene i javne zgrade, Tehnička knjiga Zagreb 1981, 600 din
Branko Vukičević: Englesko-srpskohrvatski građevinski rečnik: sa posebnim osvrtom na izvođenje investicionih radova u inostranstvu, Privredni pregled 1981, 690 din

Milutin Dobrenič: Uvod v oralsno medicino, Šolska knjiga 1981, 250 din
 Ana Jazničkin: Medicinsko izvedenstvo II, DDU Univerzum 1981, 630 din
 Peter Borisov: Pregled razvoja medicinske miselnosti in odkritij 1,2, Medicinska fakulteta 1981, 800 din
 Petka Budina: Navodila za predpisovanje zdravil, Medicinska fakulteta
 Partizanska knjiga 1981, 150 din
 Rade Bohinec: Esaj o psihli in psihotropnih učinkovinah, Slovensko farmaceutsko društvo 1980, 150 din
 Kurt Allgeier: Tako zdravimo arteriosklerozo, Cankarjeva založba 1981, 230 din
 Jovan Anđić: Osnovi oralne fiziologije i biohemije, Naučna knjiga 1981, 370 din
 Ivo Jajli: Klinička reumatologija, Šolska knjiga 1981, 650 din
 Nевenka Tadić: Psihiatrija detinjstva i mladosti, Naučna knjiga 1981, 310 din
 Peter Popesko: Anatomijski atlas, domači životinja, JUMENA 1981, 290 din
 Ljubisa Grlić: Užitne divje rastline, Cankarjeva založba 1980, 570 din
 Ivo Jajli: Biologija i proizvodnja semena, Nolit 1981, 400 din
 Svedoje Stančev / Stevan Levčič: Posrebno ratarstvo, Nolit 1981, 460 din
 Miško Judež: Klasično in sodobno vinoarstvo, Državna založba Slovenije 1981 340 din
 Branko Raković: Zagađivanje i prečišćavanje vazduha, Građevinska knjiga 1981, 400 din
 Branko Znidaršič: Priručnik za iskolčavanje kružnih krivina, Građevinska knjiga 1981, 400 din
 Bojan Kraut: Strojniški priručnik, Strojniški vestnik 1981 (6. slovn. popnoma predelana izd.), 560 din, 440 din (žepni)

Branko Aleksić: Kultura i kritika, lirski i motički, Studentski izdavaški centar 1982, 200 din

Literarni leksikon:

- Anton Ocvirk: Literarno delo in jezikovna izrazna sredstva (11), 85
- Dušan Pirjevec: Strukturalna poetika (12), 60 din
- Niko Kuret: Duhovna drama (13), 70 din
- Ales Berger: Dadaizem nadrealizem (14), 54 din
- Janko Kos: Morfologija literarnega dela (15), 65 din

Državna založba Slovenije 1981

Franc Zadavace: Elementi slovenske moderne književnosti, Pomurska založba 1981, 450 din

Ivan Grafenauer: Literarno-zgodovinski spis, Slovenska matica 1981

Siegbert S. Prawer: Karl Marx in svetovna literatura, Cankarjeva založba 1981, 430 din

Drk Hebidž: Poetika: značenje stila, Rad 1980, 200 din

Franc Zadavace: Umetnikov črni pirih: slovensne razlage in primeri Cankarjeva založba 1981, 490 din

Laymond Quisenberry: Vaje v slogu, Cankarjeva založba 1981, 210 din

Josip Vidmar: Ešej o lepoti, Tržiški št 1981, 360 din

Zdeslav Dukant: Sofoklo: ogledi o grškoj tragediji, Izdavaški centar Rijad 1981, 260 din

Janko Janež: Franc Lovec, Partizanska knjiga 1980, 175 din
 Ivan Hristić: Cehov – dramski pisci, Nolit 1981, 300 din
 Ivan Krtalić / Petar Prpić: Književnici dvadesetog stoljeća, Školska knjiga 1981, 180 din
 Marjana Mermolja–Šestan / Dragica Benčić: L'italiano facile II, Državna knjiga Sivoenje 1981, 230 din
 Vojta Vojmir: Gramatika španjolskog jezika, Školska knjiga 1981, 390 din

anko Maksimovič: Urbanizem, Naučna knjiga 1981, 452 din
 M. Nenadović: Arhitektura, Naučna knjiga 1981, 401 din
 Jurčan Mušić: Joe Plečnik, Partizanska knjiga 1980, 175 din
 lastnički znak: zbornik tekstova iz teorije vizualnih umetnosti, Izdavački centar Rjeka 1981, 320 din
 Ernst Bloch: O umetnosti, Školska knjiga 1981, 220 din
 Jacob Burckhardt: Renesansa kultura v Italiji, Državna založba Slovenije 1981, 630 din
 snež Vrečko: Misel o moderni umetnosti, Mladinska knjiga 1981, 230 din
 Emilijan Čevc: Kiparstvo na Slovenskem med gotiko in barokom, Slovenska tiska 1981, 625 din
 onardo Da Vinci: Quadripartito, Grafički zavod Hrvatske 1981, 250 din
 azimir Malevič: Suprematizam bespredmetno, Studentski izdavački centar 1981, 380 din
 vajnik kultura, Studentski izdavački centar 1981, 140 din
 radev Frant: Industrijski dizajn, Privredni pregled 1981 (drugo, dop. izd.), 300 din
 lan Lhotka: Dirigiranje, Školska knjiga 1981, 160 din
 zagorin Cvetko: Južni Slovani v zgodovini evropske glasbe, Obzorja 1981, 100 din
 vorin Jenko: Dragočvetko Cvetko, Partizanska knjiga 1980, 175 din
 stein S. Mihajlovič: Montaža, ekstaza, Cankarjeva založba 1981, 390 din
 ranec Brenk: Slovenski film, Partizanska knjiga 1980, 350 din
 ranec Brenk: Prva dva slovenska dolga filma, Partizanska knjiga 1980, 150 din
 urji Kuriliš: S fotoaparatom v naravi, Kmečki glas 1981, 400 din
 rago Ulaga: Telesna vzgoja, šport in rekreacija, Mladinska knjiga 1981, 400 din
 iljko Radan: Pregled historije telesnega vježbanja, Školska knjiga 1981, 220 din
 ragožub Radanov / Oliver Aleksič: O metodima slatkovodnog ribolova i drugim mamcima, Nolit 1981, 200 din
 rago Fisher: Športni ribolov, Vuk Karadžić 1981, 120 din
 rško Bergant: Polnokrvnost – nov pojem 1, samozaložba 1980, 250 din
 rško Bergant: Polnokrvnost – nov pojem 2, samozaložba 1981, 250 din
 urjenje v naravi (razšir. in dop. izd.), Partizanska knjiga (v pripravi), 600 din (v prednaročilu)

2000 Radinovič: Vreme i klima Jugoslavije, Građevinska knjiga 1981, 430 str.
 Gospodarska in družbena zgodovina Slovencev: družbena razmerja in gospodarstvo, Državna založba Slovenije 1980, 1280 din
 Istoriski narodnoslobojedičak rata i revolucije u Jugoslaviji 1941–45 (2 knj.) Partizanska knjiga 1980, 2200 din
 Istorija slovenskih občin, Skupnost slovenskih občin 1981, 900 din
 Izdanje Svirag: Jugoslavija 1924–1945, Partizanska knjiga 1980, 550 din
 Izan Biljandžić: Zgodovina SFRJ, Partizanska knjiga 1980, 650 din
 Iance Lubej: Odlotčice: boj za demokratizacijo sokolstva na Slovenskem, Partizanska knjiga 1980, 450 din
 Iance Strda: Tomislavčeva brigada I, Partizanska knjiga 1980, 400 din
 Ian Jan: Kokrški odred – 131, Partizanska knjiga 1980, 1300 din
 Iancje svetovnih vojev, Časopis za vojno zgodovino, 1980, 360 din
 Iancja svetovna vojna – 13, Čankarjeva založba 1981, 3400 din
 Iancje Jazižnič: Novejša zgodovina, DDU Univerzum 1981, 460 din
 Iance Filipič: Poglavja iz revolucionarnega boja jugoslovenskih komunistov 1941–45, Borec 1981, 980 din
 Iancje Počgancin: Na križiščih zgodovine, Čankarjeva založba 1981, 460 din
 Iancje Potočnik: Zgodovina narodnega delavčakega gibanja na Slovenskem od 1968 do 1980, Delavska enotnost 1981, 700 din
 Iancje Petroz Vukmanovič: Borba za Balkan, Globus 1981, 560 din
 Iancje Pirc: Prodiranje v rajh, Borec 1981, 440 din
 Iancje Perinič: Jece in pobegi, Državna založba Slovenije 1981, 550 din
 Iancje Utočiv: Mačhausen, Partizanska knjiga 1980, 360 din
 Iancje Felveliere: Upornik, Partizanska knjiga 1980, 360 din
 Iancje Omerkuš: Ključ borbe, Čankarjeva založba 1981, 1500 din
 Iancje Fajfar: Odlotčice, Partizanska knjiga 1981, 650 din
 Iancje Liličin: Dva streljci človek, Partizanska knjiga 1980, 400 din
 Iancje Pavlin: V ognju in snegu, Borec 1981, 350 din
 Iancje Gradinčič: Plamenica, Borec 1981, 290 din
 Iancje Ravnikar – Podbevšek: Ko se je dan videl skozi noč, Partizanska knjiga 1980, 400 din
 Iancje Svetina: Volčaci, Borec 1981, 395 din
 Iancje Vodušek: Orl in korenine, Državna založba Slovenije 1981, 650 din
 Iancje Vozginec: Nočem umreti v Sleziji, Borec 1981, 398 din
 Iancje Bebler: Čez dan in stran, Lipa 1981, 425 din

Studentom večje fakultet ljubljanske Univerze je v okviru študija d. možnost opravljanja strokovne prakse v tujini. Mednarodna izmenj strokovnih študentskih praks je v Ljubljani že tradicija, karže začetki se v zgodnje povojno obdobje.

Mednarodna izmenjava študentov poteka v več smereh. Največji menjave potekajo na posamezna področja študija se specializirani mednarodnih organizacij Druge možnosti so že: direktno /sodelovan/ tujimi pododbori, univerzami, inštituti, klinikami, v zadnjih letih pa v izmenjava praks v okviru sodelovanja s pobratenskimi mesti. Preko v izmenjave študentov v tujino, ki jih prireja ljubljanska fakulteta študentov in podobno število naših študentov opravlja vsako leto praks tujini. Večji del izmenjave se vrši med evropskimi državami, v zadnjem e pa prihaja k nam tudi vedno več študentov iz izvenevropskih dežel.

Mednarodna izmenjava strokovnih praks je na večini fakultet organizirana preko komisij, ki jih sestavljajo predstavniki študijskega in študentskega Te komisije so zadolžene za uspešno izvajanje izmenjav. Vse študentje v leto ustrezno število praks za tuje študente v naših delovnih organizacij sodelujejo pri pripravih seminarjev, kongresov in raznih mednarodne rečanj, ki prispevajo h kvalitetnejši izpeljavi menjave in nalog, katere po

Na nivoju ljubljanske univerze so vse te komisije povezane v KOMISI koordinacijski odbor za mednarodno izmenjavo strokovnih praks, usklajuje delo in naloge komisij; tu komisije sodelujejo pri reševanju skup problemov. Sedež koordinacijskega odbora je na Trgu osvoboditve 1, p vabimo, da se ogleda na omenjenem naslovu. Vsaka komisija pri našem d nam bo dobrodošla!

Tribuna, študentski časopis
izdaja UK ZSMS, Ljubljana
Trg osvoboditve 1/II, soba 86

Predništvo: Mitja Maruško – glavni in v.d. odgovornega urednika
Igor Bavarč – teorija, Mojca Dobnikar – tajnica, Simona Šušteršič –
dolnik – univerza, Marcel Stefančič, junior-kultura, Marjetica
Šušteršič – lektorica, Dušan Turk – naravoslovje
Stalni sodelavci: Ivo Gilič, Franc Milošič, Nada Šabec, Tomaž
Krašovec, Milan Balazic

To število sta likovno in tehnično pripravila Ksenija Baraga
Aljoša Kolenc, Polžup Matjaž

Izdajateljski svet: Bojan Klenovšek, Primož Hainz, Mije Šeti
Silvin Lesnik, Samira Hribar, Tomaž Krašovec, Jože Petrovič (pru-
sednik), Igor Bavarč, Bojan Korsika, Franc Milošič, Mitja Maruško

Uradne ure so vsek dan od 10. do 12. ure v prostorih uredništva. Sestanki so vsako sredo ob 16. uri. Rokopisov ne vračamo in pisne uredništvo ne honoriramo. Pisma uredništvu ne smejo presegati strani (pol avtorske pole).

Celoletna naročnina za dijake in študente je 75,00 din, za ostale posameznike 100,00 za institucije pa 150,00 din. Naročnino lahko nakazate na žiro račun UK ZSMS, Trg osvoboditve 50101-678-47303 z obveznim pripisom „za Tribune“, ter pošljete svoj naslov na naslov uredništva.

Tisk: Tiskarna Ljudske pravice v Ljubljani.

Priprava tiska: IBM Dnevnik.

Oproščeni temeljnega davka na promet po pristojnem sklepu
421-1/70 z dne 22. januarja 1973.

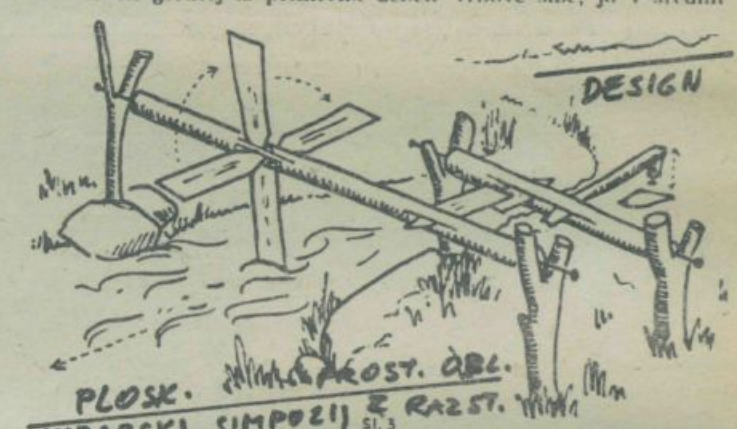
Čustev danes mi z izrazi
razodeli moči ni,
rad pa spričal bi z dokazi,
da srce za vas gori.
Vaše zdruzi skrbí dobrotne
komaj prav ceniti vem,
zmožnosti imam slabotne,
kar pa čutim, to povem:
Bog nebeški naj imetje
vam naklada polnih rok;
venča naj pomladno cvetje
vašega življenja tok!

krompir naokoli, tako da ostane črka J kake 3 mm vzvišena nad novo ploskvijo. Nato si napravi z volnini barvicami nekaj črne,

Stope. — Kako prijeten je glas stóp, če tolčejo kje pri studenčku svojo enolično pesem! Ni jih težko narediti. Ureži si samo še en gredel iz primerno debele vrbove šibe, jo v sredini

Izpihaj juče, tako da napraviš na zgornjem in spodnjem koncu luknjico. Pazi, da ostane lupina sicer cela. Eno luknjico zadelaš z voskom, skozi drugo luknjico nastaj nekaj drobnega peska in luknjico potem tudi zamaši z voskom. Jajce ho stalo pokonci. Če ga zamaješ, se bo zagugalo, a se ne bo prekucnilo.

Lupino poslikaj, kakor kaže slika, pa bo nastal tvoj prvi Gien kigur.

SKUPNI PROGRAM GLASB.
PRIREDITEV 2 PREDAVANJ F/Š

